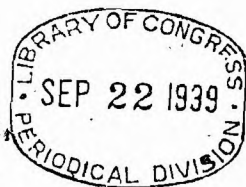

Vol. LXI.

No. 4

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — J. V. Sládek: Co chceme (báseň). — Svat. Čech Naše řeč (báseň). — V duchu nesmrtelných (red.). — V. H. Zizka: Mir, Tyrš and the Sokol movement. — Jan Munzer: Ani dues neltujeme zániku Rakouska. — Jos. Čermák: O všelčem a trochu také o nás — Sen. Wil. H. King: Annexation by Germany of Czechoslovakia. — Za br. Rud. Čermákem. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Finanč. výkaz za srpen 1939. — Župa Střední. — Eduard Cháka: I differ with br. Vobořil. — Župa Pacifická. — T. J. Sokol Seto, Ore. — Will. A. Nesuda: Oprava adresáře. — Z naší matriky AOS. (pokračování). — Seznam tělocvič. pomůcek a ukáz. cvičení s hudbou. — Výkaz darů Pomoc. fondu mládeže AOS. — Adresář AOS. a žup. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

SEPTEMBER, 1939

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pofadatel: Editor:

JARKA KOŠAŘ
1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: JAR. TUREK
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý předsídlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetní jednoty jednatel Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úraduje od 9 hod. ráno do 3 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1405 W. 18th Str.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th Str.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
1928 S. Cuyler Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

Sokol St. Louis, Mo. — Noví členové: Otto Sádlo, Nick Pavlovic, Victor Richtařík, Rud. Zdvofáček, Ant. Malý, Andrew Janský, Frank Sirota, Emil Rachota, Josef Ovesný, Otto Hašek, Ladislav Kroupa, Jos. Častulík. Odstoupili: Lumír Široký, Ad. Kapr, Jim Shwab, Wm. Hradský, Ed. Kounovský, Václav Fiala. Zemřeli: F. Kacafirek, Jos. Voráček, L. Milberger, Jos. Kalista. Suspend. na 1 rok: M. Kulišek, J. E. Trejbal, F. J. Kacafirek. Vyloučen pro neplacení Ant. Choc.

Sokolice Libuše, Crete, Neb. — Nové členky: Marie Dymáček, Emma L. Kozlik, Georgia Kubiček. Odstoupily: Josephine Kunc, Rose Zumpfe.

Sokol Blesk, Baltimore, Md. Nový člen: Alois Mentlik. Odstoupil: Vacek Hubata.

Sokol Oakland, Cal. Vystoupila: Anna Vashut.

Sokol Chicago. — Jelikož vyloučený člen Dr. Frank Jonáš se rádně vyrovnal, jest veden co člen odstoupující.

Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago. — Přijata: Agnes Kristufek. Vystoupily: Anna Rous, Georgiana Rous, Camille Kroc. Změna jména: Otilie Šmejkal na Otilie Tichý, Amelia Rak na Amelia Zook, Beatrice Frček na Beatrice Karásek.

Sokolice Tyrš, Omaha, Neb. — Nová členka: Vlasta Kohl. Odstoupilé členky: Eliška Rhyno, Božena Hanuš, Emilie Frýzek.

Sokol Omaha, Neb. — Noví členové: Láďa Kopecký, Edward Rodr, Geo. Cajka, James Křeček, Ludvík Tupy. Vyloučení pro neplacení: Jos. Sinkule, Frank Novak, John Foreman, Anton Jedlička.

Sokol Omaha, Neb. — Noví členové: Fr. J. Hrbek Jr., Josef Hrbek, Walter Kolačný. Změna adresy: Jos. Drozda: stará adr. 3167 So. 13th St., nová adr. 1511 Castellar St.

Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago. — Noví členové: Emil Schier, Rudolf Herman, Vác. Rada, Čeněk Vrdský, Frant. Urbančík, Emil Viktora, Rud. Popelka, Frank Vyskočil. Znovu přijat: Jos. Hanzlík. Přestupní list. obdržel: Wm. Hudeček. Odstupní list. obdrželi: Rud. Moravec, Dr. J. Topol, M. Junger.

Sokol Tábor, Berwyn. Nové členky: Marie Kubový, Emily Palička. Odstoupily: J. Přibáň, K. Peterka. Změna jména: Betty Čálek na Betty Dědek, Bessie Pavlovich na Bessie Kroc.

Sokolice Los Angeles, Cal. — Nové členky: Lucille Simon, Berta Steyskal, Mildred Magdalík, Anna Stroch, Josephine Kónopa, Verneta Ream.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXI.

Berwyn, Ill., 15. září 1939.

Číslo 4.

J. V. Sládek:

CO CHCEME.

HCEM chléb svůj jísti v míru, bez zármutku,
ne slzou slaný, jak ho žebrák jídá,
chcem, aby náš byl celý, kárka, střída,
jak yyrost na lánu i v chudých plůtku.

Chcem vstávat, chcem lehat v radosti i smutku
hlídání Bohem jen, jenž všecko hlídá
a odpovídat, muž jak odpovídá
jen svému svědomí ze všech svých skutků.

Chcem myslit vlastní hlavou volně, směle,
jak vlastní rukou pracujeme,
vlastním srdcem cítit nezkroceně,

chcem rovni rovným mluvit s celým světem,
práv cizích nebrat, ale svá mít cele,
a v dobru, zlu je zachovat svým dětem.

Svatopluk Čech:

NAŠE ŘEČ.

OC, sláva, bohatství — co ze všeho nám zbylo?
Naše řeč.

Co štítem jediným nás v boji těžkém krylo?
Naše řeč.

Nechť' rajskou hudbou zvoní, půli světa vládne
jiná řeč,
nám královnou je všech a neustoupí žádné
naše řeč.

A necht' by popelkou a žebračkou jen byla
naše řeč,
my chceme, by se v pyšnou kněžnu proměnila
naše řeč.

Bud' zřítelnicí oka, bud' nám všeho dražší,
naše řeč,
ni stínem utrpěti nesmí vinou naší
naše řeč!

V DUCHU NESMRTELNÝCH...

V MĚSÍCI září vzpomínáme narozenin dvě velkých duchů, základních to sloupů našeho Sokolství, a to šlechtetného Jindřicha Fuegnera, který narodil se 12. září r. 1822 v Praze a bohatýrského, geniálního Dr. Miroslava Tyrše, narozeného 17. září r. 1832 v Děčíně nad Labem.

Oba spjati nerozlučným přátelstvím, vedení stejnou myšlenkou a stejným duchem, prodchnuti láskou k ujařmenému národu českému, dali vznik prvnímu českému tělocvičnému spolku, který soustavou výchovou tělesnou a mravní rozžehnul pochodeň národního vědomí v lidu českém a dal mu základ ku cílevědomé přípravě pro boj za práva a svobodu národa.

Svobodu a důstojný život národa pojalo Sokolstvo jako základní myšlenku pro veškeré konání svoje.

Zprachu všedního chtěli oba zakladatelé Sokola pozvednouti všechny spolubratry své a zasvětili je záměrným vyšším; utužití chtěli nejen hmotné rámě jejich, ale i ducha a srdce, aby v čas, kdy uhodí hodina nebezpečí a potřeby, stáli zde co mužové schopní a způsobili sloužití vlasti ke cti a prospěchu a v rozhodné pak chvíli obětovati i své životy za svobodu národa českého.

Sokolstvo rostlo a mohutnělo, věrno odkazům svých velkých Tvůrců, lid uvykl si pohlížeti na ně jako na své národní vojsko a když přihnala se válečná litice r. 1914, tu Sokolstvo splnilo příkaz zakladatelů svých do poslední písmeny. Sám president-Osvoboditel, T. G. Masaryk, při svém nastolení na památných Hradčanech zdůraznil, že to byly sokolské ideály Fuegnera a Tyrše, jež duchem svým oživily československé legie a vedly je ku vítězství za svobodu národa československého.

Po dvacet let těšil se národ československý svojí samostatností, jsa vzorem pravého demokratického státu v srdci Evropy, opíraje svoji svobodu na zárukách Spojenců, jimž ve světové válce prokázaly československé legie neocenitelné služby na třech frontách proti germánské rozpínavosti. Za obezřetného vedení prvním presidentem-Osvoboditelem, T. G. Masarykem stala se v brzkou republiku československá nejsporádnějším státem evropským a v něm Sokolstvo, věrno odkazům svých Tvůrců, vzdor různým politickým stranám a vyrůstajícím novodobým "ismům", uchovalo sobě čistý štít a zůstávalo i nadále věrnou stráží národa.

R. 1938 chystala se republika československá důstojným způsobem oslavit 20leté

své trvání a v rámci oslav těch konal se památný a velkolepý X. slet všesokolský v Praze pod heslem: "Pravda vítězí", který byl účasti Sokolstva, mládeže, národa a ciziny jedním z největších. Slet byl vlastně mohutným projevem síly, odhodlání a nepoddajnosti, ježto stahovaly se již nad vlastní československou černé mraky, věstící brzkou bouří v Evropě. Ale v nejvyšším napjetí celého vzdělaného světa podařilo se státníkům Anglie a Francie zažehnati bouři, zachrániti evropský mír mnichovskou dohodou — t. j. obětováním Československa nenasytnému lupiči — Hitlerovi.

To, co následovalo po nešťastné mnichovské dohodě, to vymyká se veškerému pojmu o cti vůči závazkům a smlouvám mezi vzdělanými národy a hraníci se středověkou brutalitou, krvelačností a lupičstvím, jakého zažili neblahé paměti Čechové po nešťastné bitvě bělohorské r. 1620.

Slyším dnes z mnoha stran otázku, proč se Čechové, kteří měli nejlepší armádu s nejlepší výzbrojí, nebránili — kde bylo Sokolstvo, kde hrdinní legionáři? Jak mohly být v době svrchovaného nebezpečí zapřeny ideály Fuegnera a Tyrše, ideály a duch jejich, který vedl československé legie k vítězství? Na tyto otázky bylo již dostatečně zodpovězeno soudnými lidmi. Československo opuštěno, zrazeno svými spojenci. Anglii a Francii, obklíčeno ze tří stran odvěkými nepřáteli germánskými, desateronásobně početnými, ze zadu napadené Poláky a Maďary a opuštěno Slovenskem nadobro, kdyby bylo se postavilo na odpor, znamenalo by to záhubu celého národa, zkrátka hotové šilenství — sebevraždu.

Dnes nezbyvá Sokolstvu ve staré vlasti než státi na stráž, siliti ducha českého u vědomí, že za všechna ta bezpráví přijde den odplaty a sčítování se všemi, kdož zavinili nespravedlivou pohromu národa českého.

S heslem: "Pravda vítězí" i my, Sokolové američtí, v duchu Fuegnera a Tyrše jsme povinni státi na stráž a čeliti pevně a svorně proti těm, kdož podlamují důvěru našeho lidu v obrození československé samostatnosti a pomáhati všemi silami Čes. Národnímu Sdružení, které dnes zaslouhuje všestranné podpory všech upřímných Čechů, neboť koná záslužnou práci, jako ji konalo v době osvobozené akce za války světové s vydatnou spluprací Sokolstva amerického. "Vše za svobodu staré vlasti v duchu nesmrtných našich Tvůrců" — buď naším heslem!

MIROSLAV TYRŠ AND THE SOKOL MOVEMENT

1. To the Memory of Tyrš—by Karel Vaníček.

(Translated by Voltaire Žižka.)

The decade from 1860 to 1870 marked the end of a memorable period, climaxed by the Bohemians' gaining control of the municipal government of Praha, the capital city. The nation whose enemies had condemned it to "certain" doom, was well on its way to a sound, progressive, and honorable life. The use of two languages in every sphere of activity was discouraged, and began to wane. Where the dualism persisted, the keen observer soon detected a spirit favorable to the German elements. Now, however, were founded such patriotic organizations as the "Umělecká Beseda", the "Hlahol", and the SOKOL.

The Sokol remains for us the dearest and closest of all these societies. In harmony with the slogan Liberty, Equality, Fraternity, our SOKOL has progressed, the entire nation gaining profit from its beneficent work. One might say that the Sokol was born of an ideal based on Love, Enthusiasm, and Effort.

We were fortunate in having as leaders two exceptional men—of noble minds, loyal hearts—working together in accord and the deepest mutual understanding. If we say that Jindřich Fügner was the heart of the new Movement, then without doubt Miroslav Tyrš was its mind. If Fügner inspired it with his spirit of fraternity and brotherhood, Tyrš gave it strength, self-confidence and bases that withstood every trial.

That which follows is a faithful rendition of the fundamental principles of Tyrš. Besides this, we are submitting a brief review of his life.

* * *

The town where Miroslav Tyrš was born was not Bohemian in sympathy. Děčín on the Labe (Elbe) River used to be referred to in the unfortunate "modern" Czechs' terminology as a "German" city. Miroslav Tyrš (nee Bedřich or Fridrich Tirsch) was born September 17, 1832. His father was physician to Count Thun. A tragedy in little Bedřich's life was to prove an indirect blessing to his nation: At the age of seven he was orphaned, and thus saved from becoming German in character. We find him leaving the Teutonized district, and residing in turn in Vrúdice, Stranová nad Jizeřou, finally in Praha.

The Bohemian atmosphere of village schools and contacts with Bohemian youths

of his own age had a lasting effect on Miroslav that not even later studies in German schools in Praha could obliterate. In fact, Tyrš took advantage of the right to take his examinations at the German Gymnasium in Staré Město, Praha, in the Bohemian language. This was a bold step in an institution with a predominantly German spirit, and speaks well of the student's national consciousness. Perhaps, however, we should not be surprised at this gesture on Tyrš's part, as some time before, he had participated in the street-barricade fighting in the abortive revolution of 1848. Fortunately, one bullet was deflected enough to spare Tyrš for his people—it merely penetrating the cap he wore.

Deeply engrossed in his studies, Tyrš eventually undermined his health so seriously, that the results were to trouble him in later years. His physician recommended that Tyrš participate in some form of physical culture in order to strengthen his body.

What strange turns our lives sometimes take! The death of Tirsch's parents and his subsequent removal to other sections of Bohemia resulted in his becoming a good Čech; a serious illness brought on by mental overwork caused him to take a great interest in physical culture; he cooperated in building the Sokol movement with a man of German parentage—and one who used the German tongue in many of his writings!

After his graduation from the university, Tyrš became tutor in the home of a factory owner named Bartelmus, in Nový Jáchymov near Křivoklát. After two years spent in altogether pleasant surroundings, allowing him sufficient time to pursue his own studies besides teaching his pupils, Tyrš received his doctorate of philosophy in Praha.

Desiring to serve his nation, Tyrš had chosen as his specialty, research in the development of the fine arts. His studies in this field carried him to Italy in 1854. So impressed was he with classic Italy that he made a second journey in 1873 and a third in 1875. Besides his work in Italy, Tyrš made educational visits to Germany, France, and England in 1867; Munich in 1869; Dresden in 1872; Vienna in 1883; Berlin in 1884.

A man of Tyrš's sound scientific studies, an esthetist of polish, a man of fine feeling and discrimination, would have been an asset to any college staff, but Praha University at that time was in the control of German professors. They used their in-

fluence to prevent Tyrš from gaining a post. In 1883 when the old Charles-Ferdinand University was supplanted by the present German and Bohemian Universities, Tyrš was made lecturer in the history of fine arts at the latter school.

* * *

In 1851 Tyrš was enrolled in the gymnastic classes of the Malýpetr Institute in Praha. In 1854 he transferred to the courses offered by Ferdinand Schmidt. Not long afterward, Tyrš became an instructor at the last-named school. He remained until 1858, when he accepted the position as tutor in Nový Jáchymov, as stated above. It was during his stay in Nový Jáchymov that Tyrš first met Jindřich Fügner, who was spending the summer in the nearby town of Svatá.

Conversations with Fügner inspired Tyrš with the resolution to establish a physical culture organization thoroughly Czech in character. On February 16, 1862, Sokol Pražský, parent body of all the Sokol organizations in the world, was founded. Jindřich Fügner was elected chairman, and Miroslav Tyrš was chosen chief instructor. It would have been well nigh impossible to select two other men who would have proven themselves so able, and so complementing one another's peculiar talents, as did these two in the Movement dedicated to the rebirth of the nation, and possessing as one of its fundamental bases the ideal of true brotherhood.

For twenty years Tyrš dedicated his life to Sokol Pražský and in fact to the Sokol Movement—for when other Sokol Units were established in various parts of Bohemia, Tyrš was generally acknowledged as the leader of all. It is true that he did not live to see the union of these into a strongly-organized whole—the first Sokol "District", named after him, was founded shortly after his untimely death—but he had ample proof of the success of his Ideal, as for instance on the occasion of the First Sokol Slet upon the anniversary of the founding of Sokol Pražský, June, 1882, in Praha. That year also marked Tyrš's 50th birthday. The thousands of Sokols and their friends, gathered on Střelecký Island in the Vltava, gave Miroslav Tyrš, their beloved leader, a thundering ovation... and what tribute was ever more deserved?

Insofar as affairs of Sokol Pražský were concerned, Tyrš was the hub around which all else revolved. One of his first steps was to develop his own Technical Corps (cvičitel'ský sbor). He established a Bohemian gymnastic terminology and a distinct Sokol

system of physical culture. For the first years of the Sokol, he was the principal writer on Sokol themes. One of his most important works was his "Fundamentals of Gymnastics". His many items published in the "Sokol" of Sokol Pražský were equally valuable. A selected group of these articles is contained in this edition.

The convincing, enthusiastic, but always frank and sincere style of Tyrš makes of his written works a Sokol Testament. I do not hesitate to say that he who has not made himself acquainted with the inspiring writings of Tyrš, he who has not pondered over their message, cannot truly understand the significance of the Sokol Movement. Tyrš's philosophic-esthetic meditations were profound and noble; his literary and fine art critiques and essays set a high standard for his contemporaries and successors both in style and in worthy content. As a speaker who was gifted with unusual talent, he quickly swayed listeners with his magnetic charm.

The many tasks performed by Tyrš in and for the Sokol, taking up all his time and energy, gradually exacted their toll. Although outwardly his body seemed as strong and sound as ever, his nervous system was affected and recurrences of weakness that was noticed during the breakdown suffered during his student years (previously mentioned) began to show ominous symptoms. Here, indeed, we witness an actual case of overwork.

In 1869 the nervous condition progressed to such an extent that Tyrš visited Waid, on Lake Bodam, to recuperate. Strengthened, he returned to Bohemia toward the end of the same year, and once again took up his various tasks with all the former ardor. The next six years find him devoting himself to Sokol work. The constant drain on his energy again sapped his strength, and in 1875 Tyrš was compelled to move to the Bohemian countryside in an effort to regain full health. That year he left his native land and stayed in sunny Italy until 1876. His quest for health again fell short of its mark, for we find symptoms of Tyrš's former nervous disability.

In 1883 Tyrš was named to the faculty of the Bohemian University in Praha. At the time, however, Tyrš was so weak that he could not venture forth from his home to take the required oath. On May 28, 1884, he took leave of Sokol Pražský, resigned the post of chief instructor (náčelník) which he had fulfilled for twenty years. In mid-July he made a journey to the Alps, hoping to benefit by the brisk mountain

atmosphere. It was Tyrš's last trip from his native land. On August 8 he disappeared, and on the twenty-first day of that month his body was found in the waters of the Aach River. The body was temporarily interred at Oetz. Miroslav Tyrš's funeral took place in Praha on November 9. He was buried alongside Jindřich Fügner at Olšany Cemetery, Praha.

* * *

(Editor's note: This is the first instalment of a series of basic Sokol works. Another will follow in the next issue of SOKOL AMERICKÝ.)

ANI DNES NELITUJEM ZÁNÍKU RAKOUSKA.

Jan Munzer.

(Tisková služba Čsl. N. R.)

V části světového tisku objevovaly se v posledních letech tu a tam úvahy o tom, zda bylo užitečné rozbití Rakousko-Uherska. Operovalo se při tom heslem o automisaci Evropy a dokazovalo se, že i ty národy, které se v Rakousko-Uhersku cítily utlačovány, byly tam celkem bezpečnější a mohly se nerušeněji vyvíjet než v poválečné Evropě. Mnohé tyto články byly zřejmě psány lidmi, kteří byli placeni habsburskou propagandou. Jejich argumentace byla také podle toho málo přesvědčivá a celkem bezvýznamná. Přesto se po válce stále vyskytovali ve Francii a v Anglii, ale také v Americe lidé, kteří bez zlého úmyslu předkládali otázku, zda Rakousko-Uhersko nemělo zůstat zachováno právě v zájmu malých národů, jež byly jeho součástí. A nyní, kdy Československo bylo dočasně uchváčeno Německem a kdy několik jiných zemí ve střední a jihovýchodní Evropě je ohroženo německým dobyvatelem, předkládá se tato otázka s novou naléhavostí. Dopisovatelé některých amerických listů opakují ve svých zprávách a úvahách častěji nárazku, že situace, v níž je československý národ dnes, je daleko horší než situace, v níž byl v roce 1914. Toto srovnání se vyskytuje v poslední době tak často, že je zapotřebí, abychom se jím zabývali zásadně a abychom si jednou provždy ujasnili, zda se svého národního hlediska máme rozbití Rakouska-Uherska litovat či zda se z něho máme radovat i dnes, kdy československý národ je znovu dočasně zbaven své samostatnosti.

Mnoho myšlenek se hromadí člověku v hlavě, když o této věci i jen začne uvažovat. Zmiňme se především stručně jen o jedné této myšlence, jež snad později jednou bude zasluhovat podrobnějšího rozboru.

V první republice československé, jež se samozřejmě neobešla bez vnitřních zápasů jako žádná jiná země, bojovaly občanské strany proti stranám socialistickým také tím, že připomínaly Marxovo tvrzení, podle něhož malé národy jsou předurčeny, aby splynuly s národy velkými. Podle tvrzení sociálních demokratů Marx tento úsudek později opravil. Ale i kdyby Marx byl na své teorii o zbytečnosti malých národů setrval, naskytá se nám otázka, jaký rozdíl pak je—spon s hlediska menšího národa jako jsme my—mezi Marxem a mezi oněmi demokratickými ideology, kteří hlásají, že Rakousko-Uhersko nemělo být rozbito? Na tomto srovnání se můžeme ověřit, jak málo často při řešení konkrétního problému záleží na ideologické orientaci. Uvedený příklad ukazuje, že ve věci nesmírně důležité pro všechny malé národy může být pravicový katolický francouzský novinář téhož názoru jako Karel Marx, i kdyby s pohrdáním odmítl obvinění, že je bolševik.

Ve Francii to byly především katolické kruhy, jež hájily existenci Rakouska-Uherska nebo dokonce nutnost jeho obnovení celou dobu po válce. Určitou úlohu tu snad hrály sympatie ke katolické dynastii Habsburků, ale hlavní úlohu zde nepochybně hrálo přece jen to, co jsme si uvědomili teprve v době československé krise, že totiž evropské demokracie, jejichž síla je založena na evropské rovnováze, nemají, celkem vzato, ani tušení o tom, na čem je založena tato evropská rovnováha sama. Právě v těchto dnech, týdnech a měsících prožíváme dějinnou chvíli, kdy evropské demokracie zase jednou budou přinuceny uvažovat o těchto věcech. Pro každého Čechoslováka, ale také pro každého dobrého Evropana vůbec bylo zahanbující, když britský ministerský předseda Chamberlain mohl v poslanecké sněmovně prohlásit, že britský národ o Československu celkem nic neví a že se proto na něm nemůže žádat, aby za něj bojoval. Nepřímou je tím také řečeno, že britský národ se rozhodl určovat osudy cizího národa ačkoli o něm samém nic nevěděl. Kromě toho však si můžeme říci, že se Anglie dodatečně ještě vydatně poučí o tom, čím Československo bylo. Pozná to, až jí bude chybět v existenčním zápasu, jenž jí čeká, a v němž bude zbavena pomocí znamenité československé armády.

Netečnost a nevšímavost evropských demokracií vůči menším evropským národům neprojevuje se jen v případě Československa. Bylo by pošetilé žádat, aby každý Francouz nebo Angličan přesně znal zeměpisné a politické poměry Jugoslaviie, Bulharska nebo jiné menší evropské země. Ale

neznalost, již v tomto směru projevují francouzští a angličtí státníci, politikové, novináři a intelektuálové vůbec, je přímo jednou z příčin katastrofy, do které bylo uvrženo zatím Československo a do které bude uvržena i ostatní Evropa. Tato neznalost je také pravým důvodem, proč se o situaci Čechů a Slováků v Rakousku-Uhersku mluví a píše s tak trestuhodnou povrchností a nedbalostí.

Ano, je pravda, že v roce 1914 a v letech bezprostředně před válkou nebyla persekuce v českých zemích tak strašná jako dnes. Ale srovnávat rok 1939 s rokem 1914 je v tomto směru zcela nesprávné. Bylo by třeba srovnávat rok 1939 s rokem 1620, s rokem bělohorské porážky, kdy Vídeň zahájila nepřátelské tažení proti českému národu. Zahájeno bylo toto tažení tím, že na Staroměstském náměstí v Praze bylo popraveno jednadvacet českých šlechticů. Tisíce českých vlastenců odešlo tehdy do emigrace a jako nyní odešel z vlasti jeden z nejschopnějších státníků Evropy, Eduard Beneš, tak odešel tehdy za hranice učitel národů Komenský. Nato nastalo údobí, jež trvalo tři sta let a za něhož český národ žil v trvalém útisku, jenž byl chvílemi zjevnější, chvílemi mírnější. Dvě stě let po Bílé Hoře žil český národ téměř v polospánku. Teprve v polovině devatenáctého století se začala projevovat práce českých buditelů, kteří dostali toto jméno právě proto, že burcovali národ za spánku. Ale toto národní probuzení neznamenalo, že útisk českého národa ustal. To, že začaly vycházet české knihy—mnohé z nich, zvláště knihy českých jazykozpytců, vycházely německy—neměnilo nic na skutečnosti, že o německé školství bylo v monarchii postaráno daleko a daleko lépe než o školství české, a neměnilo to zejména nic na skutečnosti, že germanisace postupovala. Jestliže se při tom v roce 1914 a v letech bezprostředně předcházejících neužívalo onoho teroru, jakého se užívá v Československu dnes, pak bylo příčinou toho také to, že stav, ve kterém český národ tehdy žil, trval v oné době již tři sta let—a teror nelze v takovém tempu a s takovou surovostí, jak je dnes prováděn v Československu, provádět celá tři staletí. V roce 1914, po třistaletém útisku, zvykl si již český národ bojovat proti Vídni tichou národní solidaritou, již ostatně užívá i dnes a jež se v dnešním daleko kratším zápasu osvědčí stejně jako se osvědčovala ve třech staletích, jež nedovedla český národ zbavit jeho osobitosti a jeho vlasteneckého uvědomění.

Ale k definitivnímu posouzení toho, zda český národ mohl být se svou existencí v

rámci rakousko-uherské monarchie spokojen či ne, je třeba porovnat oběh tři sta let nesvobody s dvaceti lety svobody. Teprve v těchto dvaceti letech mohl český národ společně se slovenským ukázat, jakých kulturních i hospodářských výkonů je schopen. Jestliže někdo tvrdí, že českému národu se žilo v Rakousku-Uhersku dobře, necht' si na příklad jen porovná českou literaturu do roku 1914 s literaturou v údobí 1918-1938. Již v tomto prvním dvacetiletí dal český národ světu Karla Čapka, zatím co v době nesvobody neměl žádného autora, který by byl získal světovou slávu. Nemohl je mít, protože Rakousko-Uhersko by bylo našlo cesty, jak zabránit tomu, aby jméno českého spisovatele šlo do světa a nemohl jej mít prostě proto, že ke skutečnému rozmachu národní kultury je třeba svobody, jako je k dýchání třeba vzduchu.

Ale ovšem: Angličané a Francouzi, kteří uvažují o tom, zda československý národ má či nemá být svoboděn, nemohou se zabývat takovou bagatelou jako je československá literatura. Nedovedou se na tyto existenční otázky dívat očima zúčastněných národů, a proto také nejsou schopni nalézt řešení, při kterém by menší evropské národy radostně všemi svými silami přispívaly k udržování a budování nové Evropy. Tato nová Evropa přesto vznikne, ale bez účasti všech těch, kteří v celých národech dovedou spatřovat jen neživé šachové figurky, jež lze libovolně postrkovat sem tam na diplomatické šachovnici. Všechny jejich tahy budou nesprávné, dokud nepřijdou na to, že Evropa může žít v klidu jen tehdy, bude-li žít ve svobodě a že nebude evropské svobody, dokud nebudou svobodny všechny evropské národy. To je třeba také říci všem těm, kteří ještě dnes nepochopili, že Rakousko-Uhersko bylo žalářem národů a že proto musilo zmizet.

OPRAVA.

Sokolice Little Ferry, N. J. Starostka: Gussie Švec. Náčelnice: Kathryn Podmayer.

* * *

T. J. Sokol Seattle, Wash. Schůze 1. pondělí v měsíci v Mount Baker Clubhouse.—Starosta: Anton Kusák, 3105 Bayview; jednatel: Sylvester Dvořák, 4016 Rainier Ave.; náčelník: Anton Sulák, 2435 Lorentz Place.

* * *

Sokolice Berwyn, Ill. Zemřela Ant. Šedivá. Vyloučena Anna Hrstka. Obě byly vedeny v minulém čísle jako odstouplé.

Kdo v boji zrozen byl, ten v boji roste!
Čech ve svá práva pevnou víru chová.

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

NEROZEPISUJI se dnes tak o nás jako o tom, co hodí se také pro nás, aby-
chom jako občané republiky této se-
znali, kde posud vězí závažné příčiny tísně
panující a abychom z některých zjevů tí-
seň tu provázejících čerpali trochu poučení.
Druhým účelem dnešního rozjímání jest
připomenouti opět, aby naši členové snažili
se oceňovati nad jiné důležitou vlastnost,
kterou honositi se má každý muž i žena,
tím více každý Sokol i Sokolka a vlastností
tou jest ryzí charakter, který jest též jed-
ním příkázáním náboženství sokolského.
Karakter bývá mylně ztotožňován s pou-
hou pověstí, reputací, jaké se ten neb onen
těší, ač v pojmech těch jest veliký rozdíl.
Pověst čili reputace jest čím nás oblaží lid,
veřejnost—mohli bychom říci také "ulice"
—a tu se stává, že mnohý těší se pověstí
lepší, nežli si zaslouží, jiný zase pověstí
horší nežli si zaslouží. Charakter ale vybu-
duje si každý sám svým životem, svojí bez-
úhonností, svým jednáním, chováním. Ka-
rakter zůstane každému věrným průvodčím
po celý život, neopustí ho ani v době blah-
bytu, ani v bídě, ani ve chvílích, kdy nelí-
stný osud stihá ho jednou těžkou ranou
za druhou. Charakterní člověk dovede si
vždy zachovati sebeúctu, kdežto pouhá
"dobrá reputace" ihned povolí, kdykoliv—
třeba i dobré pověstí se těšící boháč—octne
se před vábným pokušením obohatiti se
ještě více na úkor svých spolulidí. Jest to
sice opakováním toho, o čem v sloupcích
orgánu našeho již nejednou bylo psáno, že
ani vysoké vzdělání není zárukou karakteru,
ale chci sděliti s čtenáři našimi, čím za
letního pobytu na venkově po celé dny pil-
ně jsem se zabýval, při čem přicházel jsem
z jednoho překvapení do druhého, když
jsem nacházel přímo úžasné potvrzování
slov hořeji uvedených.

* * *

Někteří lidé mají také poněkud mlhavé pojmy
o svobodě, jaké se v zemi této těšíme. Věří totiž,
když máme svobodu slova, že máme také svobodu
jednání a tu se jim často stává ten malér, že
jinak svobodně mluví a pak svobodně jinak
jednají.

* * *

Známo je, že republika tato nalézala se
ještě roku 1929 na vysokém stupni blah-
bytu a na pronášenou obavou, že po něm ná-
sledovati může tíseň, ba i pohroma, jak se
již často stalo, president Coolidge odpovė-
děl, že za blahobytem sice mohou plížiti se
temné stíny, ale zachování jeho že spočívá-
ti bude na ctnostech, poctivosti, charakteru
lidu. Choval pevnou důvěru v tak zvaný
"rugged individualismus", který jako v mi-

nulosti možný, neočekávaný pokles i nyní
bude s to v krátké době překonati. Jakým
zklamáním bylo by pro muže toho, kdyby
se byl dožil poměrů, z kterých nejsme s to
vybřednouti již po tolik roků a kdyby jako
bystrý pozorovatel mohl viděti, jak příslo-
večný nezdojný duch amerického lidu o-
chabnul a že jest to také u jistých lidí ne-
dostatek charakteru, který tolik bídý zavi-
nil a příchod slibovaných lepších dob stále
oddaluje. Čím více otázkami těmito se za-
býváme, tím více žasnouti musíme nad
tím, jak za nemožné pokládané věci stávaly
a posud stávají se možnými, když čteme,
jak peněžní špekulanti štědrými úplatky
dovedli získati si i bohaté, vlivné časopisy,
aby o některých jistínách přinášely hotové
chvalo zpěvy, jak bezpečnými jsou pro u-
kládání úspor, čímž dal se lid svěsti a vlo-
žil do nich vše, aby se za krátkou dobu do-
zvěděl, že "jistiny" ty jsou úplně bezcennými.
Musíme žasnouti nad bezkarakterností
vydavatelů a redaktorů, že i oni snížiti se
mohli k takové podlosti při pohledu na
vábný lesk zlata, ač věděti museli, že nej-
více utrpí lidé, kteří do vychvalovaných
"jistin" jali se ukládati vše, co si byli pro
své stáří zachovali. Dočítáme se také, že i
někteří profesori universit za štědrú od-
měnu rozhlásím horlivě doporučovali lidu
bondy velice pochybné hodnoty, o nichž zá-
hy se ukázalo, že nemají ani ceny papíru,
na kterém byly tištěny. Tedy i tak učení
páni zaprodanou svojí výmluvností ožebra-
čili tisíce svedených lidí a pomohli rozmno-
žiti řadu dnes o podporu prosících. Chtěl by
někdo tvrditi, že vzdělání jest zárukou ka-
rakteru? Co bědy bylo by odvráceno od
tisíců lehkověrných, nezkušených lidí, kdy-
by charakter, na který pres. Coolidge tak
spoléhál, byl v lidu všech tříd, všech stavů
tak zakořeněn, jak se domníval. Jest stále
slibováno, že trvalé zlepšení nastane, jak-
mile zavládne bývalá důvěra, ale ta byla v
lidu tak otřesena, že nelze říci, jak dlouho
na návrat lepších časů čekati budeme.

* * *

Čteme často, že jsou až k neuvěření ty hrůzné
svízele, které přestáli museli první pioněři civili-
sace v zemi této. Nynějším jejich potomkům ale
zdá se býti vše proto neuvěřitelným, poněvadž v
dobách těch nebyla vlády, která by zápasícím
poskytovala pomoc a oni byli nuceni překonati
vše jen vlastní silou, vlastní vytrvalostí.

* * *

Vedle truchlivých ukázek jak lidé vzdě-
laní i zámožní dají se zaslepiť leskem zla-
ta, že i vědomě jsou s to uvrhnouti v pro-
past bídý miliony lidí, dozvídáme se také o
četných případech, kdy lidé, kteří posud

žádného nedostatku nepoznali, falešným předstíráním chudoby stavěli se v řady ubožáků skutečnou nouzí postižených a dopouštěli se tak hnusného podvodu, že nastavovali též prosebně své ruce o příděl až do chvíle, kdy vyšlo na jevo, že jim naprosto nebylo třeba řady prosebníků rozmnožovati. Ký div, když za poměrů takových vládní i státní orgány zápasiti musí s nepoctivostí, bezkarakterností, že nejsou s to naléztí jistou cestu k trvalému zlepšení. Poměry takové, ku kterým chamtivost lidu tak přispěla, vyšetřující vládní obchodní komora charakterisovala touto závěrkou: "Zahraničním pozorovatelům musí se poměry u nás panující zdáti přímo ubohými, hotovou anomalií, když vidí, že máme všeho hojnost a při tom vládně nouze, když lid snáší hlad a farmeri marně čekají na odbyt přebytečných potřeb životních." A k tomuto nepochopitelnému stavu přispívá také nepoctivost, bezkarakternost.

* * *

Ani špetky sebeúcty, karakteru nemají lidé.—o lidskosti ani nemluvě,—kteří lživým udáním vymohou si také právo na udílenou podporu, aniž by jí potřebovali a běhou tak od úst chleba tím, kteří trpí bídou nezaviněnou a nevědí dnes, čím budou s to nasytiti své hladovící děti zítra.

* * *

Vynikající národohospodářský odborník žijící ve Washingtonu, kde sleduje každý krok vládních odborů čelící k odstranění panující tísni, přichází k závěrku, že lid americký byl by s to žádoucí zlepšení snadno urychlití, kdyby jeho bývalý "rugged individualismus" se probudil, t. j. kdyby lid přestal spoléhati ve všem jen na vládu a spoléhal se hlavně na sebe, jak to činival v minulosti, kdy vůdčím heslem bývalo "pomoc si sám". Dříve, kdykoliv rozpoutané živly zničily úrody, zaplavily nebo rozmetly dědiny i části měst, neštěstím takovým postižený lid se vzbouřil a při dobročinnosti jiných měst a států záhy zhoubné stopy pohromy dovedl odstraniti. Nyní ale i při menší pohromě volá se na vládu: "Pomozte! Pomáháte jiným, pomozte také nám...!" A když zástupci v kongresu, aby si zajistili zvolení, byt' i ne naléhavou pomoc vymohou a vláda za poměrů těch jest nucena ohlížeti se po nových zdrojích příjmů, tu hlasy nevole ozývají se nejhlučněji z těch míst, kde si lid peněžní pomoc u vlády vymohl, ač jí nepotřeboval. Špatné příklady kazí dobré mravy a proto bývalé heslo "help yourself" nahražováno jest na všech stranách voláním "help us...!"—Přes to ale i při těch nepěkných zjevech, které nám panující tíseň odhalila, chovám důvěru v zdravé jádro amerického lidu a věřím pevně, že během doby bude vše vymýtěno, pozvolna si-

ce, bez násilnosti, jak vyvíjí se pokrok v každé demokracii, že vše vyhubeno bude i s tím hnusným bejlím, které objevuje se také na poli politickém a že "vláda lidu, lidem a pro lid" učiní republiku tuto zářným vzorem všem ostatním. Předzvěsti toho vyskytují se čím dále tím hustěji, když všemocní a obávaní dýváčnicki političtí a machlící finanční končí své kariery za mřížemi.

* * *

Naším sjezdem při upravování rozpočtů pro budoucí činnost bývá základem počet členů, při čem počítáno jest s tím, že každý povinností svým věrně dostojí. Vím ale ze zkušenosti, jak čtvrtletní zprávy činí přes výpočty sjezdu nemilosrdné čáry a tu jediné, oč nebývá pak nouze, jsou stížnosti na Předsednictvo, proč to neb ono není konáno, jak bylo očekáváno, co mu sjezdem bylo uloženo.

* * *

Na konec několik slov pro nás: Kdykoliv seznamujeme americkou veřejnost a dorost náš s ideovou stránkou Sokolstva, klademe též váhu na to, že sokolské stánky jsou též výchovnými vzorného občanství. Proto vidíme-li jak bezkarakternost může přivesti i celé zemi tolik zla, nepřestávejme při každé příležitosti zdůrazňovati, že kdo chce zváti se pravým Sokolem, musí honositi se též ryzím charakterem. Životním mým povoláním také bylo zdokonalovati dorost po stránce tělesné a zrak mé podnes se zálibou spočinou na souměrném, silném těle Sokola, i cizím soupeřům nebezpečného borce, ale obdiv ten změnil by se v pocity lítosti, kdyby se ukázalo, že to silné, krásně vypěstované tělo jest schránkou slabého ducha, že mu schází ta hlavní ozdoba, pevný charakter. Máme před sebou četné příklady, jak celá republika není s to naléztí cesty k žádoucí obrodě, v čemž jí překáží také to, že lid počíná býti zchoulostivělm, když města i státy žebrou u vlády o pomoc, i kde by si dovedli pomoci sami a pak jest slyšán nářek, že vládní rozpočty vykazují stále značný schodek. A to budiž pro nás poučením: Sjezdem ustanovení činníci naši musí zbaviti se svého povolání, mají-li věnovati se cele službám sokolským a tu jen ztěží ve službách těch hájí svoji existenci a smutný zjev ten by z řad našich vymizel, kdyby členové nespolečali ve všem jen na ústředí a konali k němu řádně své povinnosti. Kdyby každý člen byl toho pamětliv, aby si předem uložil stranou tu nepatrnou částku, kterou jest povinen každého čtvrt roku ústředí a jednotě své odvésti, šlo by vše hladčeji, ústředí by mohlo vydatněji pracovati a nebylo by třeba dovolávati se pomoci u veřejnosti. Není to pouhým lidovým rčením, ale truchlivou skutečností, že nejtrpčím jest chléb vydělaný na poli národním a toho by

u nás býti nemuselo, kdyby každý člen a každá členka snažili se povinností svým v určitou dobu dostáti. Před nějakým časem stěžovala si veřejně sestra M. Urbánková, předsedkyně ústavů opatrovny a sирotčince, na hotové přívaly žádostí o podporu na různé účely, čímž jmenované ústavy trpí značnou újmu. (Stížnost ta netýkala se nynějšího přispívání na činnost osvobozovací, ale žádosti na přečetné podniky v době normální.) Proto, bratři a sestry, přijmouti můžeme vždy s vděkem pomoc poskytnutou nám dobrovolně, jako uznání našich snah výchovných, ale bude-li každý člen a každá členka přispívati k tomu, abychom se stali soběstačnými, dočkáme se též, že v tom množství stále o pomoc žádajících rukou nebudeme nuceni viděti též prosebně nastavené dlaně sokolské.

ANNEXATION BY GERMANY OF CZECHOSLOVAKIA

13. dubna tohoto roku spolkový senátor za Utah, William H. King, pronesl řeč, kterou by měl mít každý Čech a Slovák ve svém domově a opatrovat ji jako vzácný dokument. A každý Čech a Slovák měl by se starati o to, aby byla co nejvíce rozšířena v jeho okolí. Název, "Zábor Československa Německem," povídá, o čem senátor King mluvil. Je to nejučelnější propagační prostředek, jakého si můžeme ve Spojených státech přát. Senátor King promluvil takto:

"Mr. President, a short time after Mr. Hitler had sent his military forces into Czechoslovakia and subjected it and its inhabitants to Nazi rule I had intended to submit a few remarks indicating the wholly unjustifiable if not wicked assault against a free and independent people. However, I did not find an opportune occasion to do so. Not long ago Mr. Hitler attempted to justify his aggressive policy in Czechoslovakia and made statements which were not only incorrect but absolutely untrue.

In view of his statement and the statements given to the press a short time ago by a representative of the Nazi regime here in Washington, I feel constrained to present for the consideration of the Senate some historical facts concerning Czechoslovakia and some matters leading up to the rape of an independent Republic by the Nazi Government.

Mr. President, in touching upon the Czechoslovakian tragedy I am not transgressing any proprieties, nor am I dealing with matters which are not of concern to thoughtful Americans.

If there is still anywhere a faint belief in

the brotherhood of man, we cannot be any more indifferent to the fate of millions of human beings as the result of evil acts of men than we can be to the sufferings of victims of an earthquake. But, over and above that, there is another fundamental consideration which so far seems to have been lost sight of.

The society of nations as we used to know it—and as we still know it at least theoretically—is supposed to be an association of civilized nations possessing certain common standards of justice, culture, and morals; indeed, for a period it was considered to be a society limited in membership to Christian nations. In any event, even yet it is considered to be an elementary principle of international law that when a newly arisen state is seeking admission into this society—which is accorded by what is known as recognition—it must satisfy the other states that it meets certain minimum requirements, such as an orderly system of justice and respect for certain fundamental rights. Barbarous and semibarbarous states are not recognized, even though in the past there have been exceptions dictated by considerations of expediency. This may be termed hornbook international law.

To this principle there would seem to be a logical corollary which as yet has never been stated with sufficient emphasis.

If a state through its government has reverted to uncivilized practices, if we are dealing with what is a reversion to tribal practices, it seems obvious that other states are clearly justified in at least protesting, and even dissociating themselves from a country which denies all individual rights, does not respect the property rights of whole masses of citizens, practices torture in the form of concentration camps, and is guilty of blackmail on a mass scale.

The theory that a country's affairs are its own is true within large limits, but there are limits; and these limits have been practically reached when we are dealing with what Mr. Taylor at Evian has called "dumping of human beings upon other countries."

It may not be possible to do more than protest or recall ambassadors; but a word is also a deed, and I am unwilling to be silent, so that silence may not be construed as tacit acquiescence or moral callousness.

We all know what is going on in Germany and the martyrdom that is being inflicted not only upon the Jews but upon all decent Germans who deplore the practices of the present regimes. This area of barbar-

ism is now extended into territory which until the other day was governed in an enlightened way.

Already it has been reported that some 10,000 political "unreliables" have been seized in Czechoslovakia by the Nazi Gestapo, and in all probability are destined for the concentration camps, with the appalling brutalities there practiced. These so-called unreliables include men of character and learning and culture, men known in all parts of Europe and in many parts of the United States because of their scholastic attainments and their liberal views and the great contribution which they have made to science and to art and to literature and to the policies of good government, now that that government has been destroyed, are fleeing from Czechoslovakia and are not taking refuge in Germany. Not only have Czechs been seized and the Jews faced with all the torture to which the world is becoming accustomed but non-Nazi Germans are also faced with the same fate. Barbarism is spreading; the area of civilization is contracting; and this spread of the plague can leave none of us indifferent. We cannot imitate Pilate and simply wash our hands.

The British and the French, too, are now appealing to American public sentiment with the claims that they are democracies, and entitled at least to our moral support. That was the burden of Mr. Anthony Eden's speech some time ago in New York. Just how democratic these countries have always been would be an interesting subject of discussion, but time forbids. Form is not all, and the spirit counts for much more. However, just what was democratic in the procedure at Munich? Four men met, without even the consent of the parliaments of the two who must deal with parliaments, and surrendered a sturdy democracy without even giving that democracy a hearing. When the Czech Minister at Munich sought to discuss the decision delivered to him, he was curtly told that no discussion would be permitted, and that the decision was made. By whom? By Messrs. Hitler and Mussolini, who well knew in advance that the British and French were ready to surrender something that was not theirs, or were unwilling to protect Czechoslovakia against the wicked plan of the Nazi regime.

This is an interesting question, political and ethical: Even if we assume that France and Great Britain were not ready to fight, just what right, in order to protect their claimed democracy, did they have to throw to the wolves another democracy? That is

a question Mr. Eden did not answer, and that is a question which may plague the British for centuries to come.

It will not entirely meet the question to say that the democracies were unprepared to fight. The French general staff said the Army was ready, and Germany could be defeated, even though the struggle would be severe. That is now admitted. But if the democracies were not ready, why were they not ready? That, again, is simply another illustration of a lack of foresight and statesmanship.

England is today governed by a Prime Minister, claimed by some to be parochial in his views, though we must assume, as we should, that he is sincere. Mr. Chamberlain, on the eve of Munich, in a broadcast said that it is a dreadful thing that England "must build trenches and prepare gas masks because of a quarrel between a people in a far-away country of which we know nothing." For a statesman, leading an empire over which the sun never sets, that is an exhibition of parochialism which is difficult to understand. This is not a quarrel somewhere in Africa, but in the center of Europe; and it was not an ordinary boundary dispute, but a question of German expansion and German hegemony, which touches Great Britain very closely, and concerns the whole world. Mr. Lloyd George indulged in a gibe at Mr. Chamberlain, after the humiliating defeat of Great Britain and France, with the statement that he was "a good mayor of Birmingham in a lean year." I can assure Mr. Chamberlain that we in America did not consider Czechoslovakia an unknown country, even though we are much farther from it than he is; and I think the remark of Lloyd George was unjust, because Mr. Chamberlain is now exhibiting the high and sturdy qualities that find expression to a great degree in the Anglo-Saxon race, particularly those who inhabit the little island of England.

Were I a Britisher, or a Frenchman, I should be very much concerned about the loss of faith of the rest of the world in their governments. May there not be a feeling that they cannot be trusted?

As a result of Munich, Czechoslovakia was deprived of Sudetenland, which never was a part of Germany. Justification for this was sought in the plea that the area is ethnically German, and the principle of self-determination was invoked. The territory was not wholly German, and whole Czech villages were seized; and it is well known that hundreds of thousands of Ger-

mans did not desire to live under the "blessings" of the Hitler regime. Sudetenland was occupied, and then, as we all know, the military forces of Hitler marched forward and took possession of Bohemia and Moravia and other territory within the boundaries of the Czechoslovak Republic. Only the other day the newspapers carried a report of a number of Sudeten refugees of German nationality proceeding to Canada to found there a whole village under the leadership of a former German member of the Czech Parliament, Mr. Jacksch. In other words, when Germany seized Czechoslovakia, individuals of the German race living in Czechoslovakia were unwilling to remain there under the rule and tyranny of Hitler; and they fled from a country which is now under the rule of Germany.

But if it was a farce to invoke the principle of self-determination at Munich, the German fuhrer has now abandoned even that pretext; and in destroying Czechoslovakia in its independent form following Munich, he has openly seized a whole nationality and is quickly proceeding to enslave it. It is a quest for territorial expansion unashamed and brazen in the extreme. We know that this is not the end, and that other small states are on the schedule, and will succumb if the alleged democracies continue to connive, or tacitly acquiesce, in the methods of this twentieth century robber baron. The Manchester Guardian the other day reported that the German mobilization had originally been ordered for a move on the west and was deferred only by the Czech situation. All armored divisions, said the political correspondent of this great paper, had been mobilized and the rest of the Army placed on a war footing, prepared for a march on a 24-hour call. First targets, presumably, were to be Switzerland and Holland. Indeed, other countries may tremble, and when Lord Halifax said a few days ago that "London has washed her hands of Czechoslovakia," he hardly could realize that sooner or later the tiger would strike nearer home.

Senators will note that Switzerland, fearing the ambitions of Hitler's government, has removed to another country some of its gold reserves and is mobilizing its troops in order to prepare against the eventuality of an invasion by the Hitler regime. Even Holland, that peaceful state, has taken cognizance of the threats of war and aggression by the Nazi government and has felt constrained to increase its military force and to increase the burdens of tax-

tion in order to meet any assault from the Nazi regime.

It is unfortunate that both London and Paris may be charged as being accessories both before and after the fact in one of the crimes of the century, the destruction of a great democracy. There is enough evidence to show that what was contemplated must have been known to both the Paris and London governments, and when now Lord Halifax says that what occurred within the last few days was not contemplated at Munich he is either disingenuous or is giving an exhibition of appalling inertness, for what has happened in the last few days is a logical development of Munich. Once the Bohemian mountains fell into the hands of Hitler there was nothing to stop his seizure of the remnants of the Czechoslovakian Republic.

Certain French circles now try to soothe their conscience with claiming that the Czechs should have fought, even if alone. I can say with much assurance that the Czechs would have fought, whatever the cost, had they had only Germany to face. But they would have been attacked on their flank by the Poles and the Magyars. To fight under those circumstances would have been criminal folly, not heroism.

But after Munich, in connection with Munich, they were assured that their truncated state would be guaranteed. Whatever the legal sophistries now indulged in by the British and French, morally those countries were obligated to protect a country which was the victim of their inertness or somnambulistic condition or lack of preparation. But now they are confessing, however, that they relied too much upon the assurances of Mussolini and Hitler and were deceived by the promises which those men made to the French and English Governments. The Czechs, following the Munich appeasement, could not wage a war, especially when Hitler threatened the last President that, unless he yielded immediately, Prague would be bombed.

Even so, the Czech national spirit is not crushed. The Foreign Observer reports that when the Czechs realized what was coming "the people were fighting mad." Terrorism was their only means of striking back. But Hitler was prepared for that, too. Identical reports out of Berlin, Munich, Prague, and London were to the effect that Germany had mobilized 14 divisions of 200,000 men, ready to move from Dresden, Leipzig, and Vienna into Bratislava and Brunn, if the German minorities were "threatened."

It is interesting to note that after seizing

this territory—Czechoslovakia—Memel was seized, and threats were made against Poland and Rumania and perhaps other countries.

An apparently small but the most cheering item in the reports was the one to the effect that the crowds in the streets of Prague booed and hissed the German troops. That means that the Czech nation may be subject for the time being to alien rule, but its spirit lives, and will renew the fight for liberty, as it fought for 300 years against Hapsburg rule. But, by the same token, that means that Mr. Chamberlain's policy of appeasement has failed, that there will be continued unrest, and that central Europe will not be on the road to tranquility until the Czechs are again masters in their own house, and Hitler and Musolini are willing to adopt non-aggressive policies.

Because of the important part which was played during the World War by Czechoslovakia, we have been deeply interested in the progress and development of that country. It may be interesting to inquire briefly as to the origin and history and development of the inhabitants of Czechoslovakia, particularly of Bohemia and Moravia.

The Czechs and Slovaks originated in pre-Christian times from the white stock which inhabited the territory north of the Carpathians. They drifted from Galatia into what is now Bohemia, Moravia, Silesia, and Slovakia. There they increased in numbers and made important progress, industrially and culturally. They were peaceably inclined and were not antagonized by the Slav race, of which they were a part, in Russia or other parts of Europe. The territory which they inhabited was protected by mountains and contained fertile lands and important forests and timber resources.

I might add that the lands occupied by these Slavs, particularly Bohemia, have natural boundaries of hills and rivers, and, except in Silesia, which was dismembered in the eighteenth century, these boundaries remained inviolate until this ruthless and indefensible assault by the Nazi regime. From the sixth century these regions were coveted by the Germans because of their resources. They were overcome for a brief period by Charlemagne, but Bohemia and Moravia were never conquered, and while during the height of the Holy Roman Empire they were associated with the Germans, they always had their own kings and were essentially independent.

(To be continued.)

ZA BR. RUD. ČERMÁKEM.

Neúprosná smrt vyrvala opět z našich řad jednoho ze starých průkopníků sokolské myšlenky v Americe, nadšeného a obětavého pracovníka, Sokola vzorného a písmáka, bratra Rudolfa Čermáka.

Zesnulý narodil se před 75 lety v Kutné Hoře, rodišti Kaj. Tyla, tvůrce české národní hymny "Kde domov můj?" a v působišti Karla Havlíčka za vyvrcholení jeho odboje proti Vídni.

Br. Čermák již jako student chtěl jet na pomoc Srbům v jejich rekovném zápase s Turky, ale rakouské úřady zadržely jej v Zemuni a vrátily zpět. Prosáklý sokolskou ideou, která právě po prvním všesokolském sletu, v Praze v červnu 1882 nabyla skvělého rozmachu, přišel br. Čermák do Chicaga před půl stoletím a ihned oddal se práci sokolské.

Dne 20. února 1890 spojením sokolských jednot "Linka" a "Fuegner" vznikla jednota "Sokol Slávský", která příštího roku bude slaviti své zlaté jubileum — žel, že ani jeden ze zakládajících nebude oslavě přítomen, protože s br. Čermákem odchází z nich poslední. A jestliže Sokol Slávský stal se jednou z nejdůležitějších složek národního života v českém Chicagu, je to zásluhou těch prvních nadšených pracovníků sokolských, kteří nesli zásady Tyršovy a Fuegnerovy hluboko ve svých srdcích a mezi nimi br. Rud. Čermák byl jedním z nejhorlivějších a nejpřímrnějších.

Po založení župy Fuegner-Tyršovy r. 1897 započato s vydáváním žup. věstníku "Borec", o jehož první čísla měl největší zásluhu br. R. Čermák, který z nedostatku župních financí, list vlastnoručně v několika exemplářích rozepisoval, nežli orgán mohl býti tištěn, k čemuž došlo v březnu 1898. Hned v prvním čísle jsou vřele psané články Čermákovy: "Program čes. Sokolstva v Americe" a "Mluvme česky v naší tělocvičně!", které jsou ohlášem hlubokého nadšení duše pisatelovy.

O světové výstavě na českém dnu 12. srpna 1893 vedl br. Čermák v imponantním průvodu 48 členů Sok. Slávského v českém stejnokroji a s vlastní hudbou. Chápaje správně povinnost sokolskou, cvičil stále do 45. roku věku svého. Zastával úřady starosty, náčelníka, knihovníka, redaktora a různé výbory s nadšením a láskou a nad veškerou prací jeho zářil sokolské heslo:

"Ni zisk, ni slávu" Čest budiž jeho památce!

Laskavost spočívá v tom, že milujeme lidi více, než toho zasluhují.

(Joubert.)

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

ZÁPIS

schůze Předsednictva AOS. v pondělí 28. srpna 1939. Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomni: brři. Falta, Jelínek, Kačer, Košar, Konečný a Miller; sestry Danková a Ciháková. Omluven br. Zmrhal. Nepřítomna ses. Sýkorová. Čten zápis ze schůze předešlé a přijat.

Dopisy: Slov. Těl. Jed. Sokol sděluje podrobnosti o cvičitelském kursu v Boonton, N. J. a požaduje příspěvek \$70.00 na 7 kurstů za AOS. Schváleno. Dopis br. Jirsáka ze župy Pacifické vzat na vědomí a záležitost týkající se technické otázky předána Náčelnictvu. Skala State Bank, Chicago, zasílá výkaz sokolských výprav do New Yorku a San Franciska a ček v obnosu \$133.00.—Ředitelstvo Sokola Chicago oznamuje zvýšení nájemného z úřadovny Obce o \$5.00 měsíčně, a žádá placení nájemného ku předu. Sdělení toto vyvolalo vážnou debatu a nakonec usneseno podrobit se žádosti Sokola Chicago. Bylo uvažováno o sepsání smlouvy, aby za čas nájem nebyl opět zvýšen. Avšak po bedlivém uvážení rozhodnuto tak nečinit, by Předsednictvo mělo volnou ruku v případě přestěhování úřadovny. Br. Frčka od Sokola Čech-Havlíček v Clevelandu, O., dopisem br. starostovi oznamuje pořádání oslavy 60letého založení jednoty v neděli 5. listopadu a žádá, by br. Prchal byl slavnostním řečníkem. Schváleno.—Povolen účet ku vyplacení za barvení a čistění úřadovny. Další účet povolen za tisk čtvrtletních zpráv.

Zprávy: Náčelník br. Jelínek sděluje, že schůze Náčelnictva se v měsíci srpnu nekonala a tato se bude konat 6. září. Dále oznamuje br. náčelník, že příručka "Pořadová" jest již vytisknuta a doporučuje její prodejní cenu 25 centů. Každé jednotě budou zaslány 2 výtisky k odkoupení a každému cvičitelskému sboru 1 výtisk zdarma. Schváleno. Jelikož v úřadovně není již mnoho technických pomůcek na skladě, přimlouvá se br. náčelník, by zakoupením českých korun prostřednictvím banky, učiněn byl nový nákup knih u Sokolské obce v Praze. Odhlasováno, by zakoupeno bylo 5,000.00 korun. Náčelnice ses. Danková hlásí, že nejsou dosud odevzdány všechny výherní knížky na deku, která jest ve výhře ještě ve prospěch "Pomocného Fondu Mládeže". Za Ústřední vzdělávací sbor vzdělavatel br. Košar oznamuje, že se schůze v

srpnu nekonala. Sděluje, že bude konána poradní schůze Vzděl. sboru sokolské župy Střední, župního náčelnictva mužů a žen. Ústř. vzděl. sboru AOS. a členů Náčelnictva AOS., pro vyřešení vzdělávací činnosti pro příští období. Tajemník br. Konečný činí návrh, aby br. Beniškovi byl dán mimořádný příspěvek \$1.00 za úklid úřadovny po vymalování. Schváleno.

Schůze skončena o 10. hodině.

FINANČNÍ VÝKAZ ZA SRPEN 1939.

Příjem:

Sokolice Tábor, Berwyn, Ill.:	
přísp. za II. čtvrtletí.....	\$ 29.50
členská daň	75.00
Sokol A. J. Cermák, Menominee, Mich., přísp. za II. čtvrtletí.....	14.50
Sokol Berwyn, Ill., přísp. za II. čtvrtletí	17.20
Sokolice Detroit, Mich., přísp. za II. čtvrtletí	14.35
Sokol Yukon, Okla., dopl. na přísp.	.90
Sokol Ennis, Tex., přísp. za I. čtvrt.	9.90
Guaranty Savings & Loan Ass'n, úroky z ulož. peněz	6.75
Sokolice Líbuše, Crete, Neb., dopl. na přísp. za II. čtvrt.	1.50
Sokolice Renáta Tyršová, Cedar Rapids, Ia., přísp. za II. čtvrt.....	29.30
Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., na Pom. Fond Mládeže	20.00
Sokol Seattle, Wash., dopl. na příspěvky za I. a II. čtvrt.	6.90
Sokol Havl.-Tyrš, Chgo., přísp. za II. čtvrt.	84.40
Členské odznaky (St. Louis).....	1.00
Br. Bašta, příručky.....	2.00
Sokolice Baltimore, Md., přísp. za II. čtvrt.	8.70
Skala State Bank	133.00
Sokol Milwaukee, Wis., přísp. za II. čtvrt.	17.90
Sokolice Rozvoj, Chgo., přísp. za II. čtvrt.	5.85
Ses. Zbořilová, Sokol Detroit, za ukáz. čísla	3.00
STJS., polovič. cest. zást. AOS. do New Yorku	173.30
Sokol Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb., přísp. za II. čtvrt.	40.70
	<hr/>
	\$ 695.65

Vydání:

Jarka Jelínek, služné učít. na kursu župy Střední	\$ 37.50
Služné tajemníka Obce za srpen....	100.00
Služné náčelníka Obce za srpen	75.00
Služné pořadatele Tech. hlídky.....	25.00
Služné redaktora za srpen	60.00
Služné vzdělavatele za srpen	25.00
Služné spol. cvič. za 2 týdny.....	75.00
Služné výpravčího S. A. za srpen....	15.00
R. Mejdrieh & Co., tisk S. A., číslo srpnové	241.51
O. K. Press, tisk čtvrtletních zpráv	101.00
Frank Končel, knihařská práce	1.25
Sokol Chicago, nájem z úřad.....	20.00
Jos. Beníšek, úklid úřadovny.....	3.50
Rud. Miller, barvení a čišťení úřad.	35.00
Poštovné a vydání pro úřadovnu....	4.78
STJS., přísp. na účet v kursu v Boonton, N. J.	70.00
Ill. Bell Tel. Co., účet za srpen.....	4.50
	<hr/>
	\$ 894.04

Přehled:

Zůstatek z měsíce července.....	\$1,661.39
Příjem v srpnu	695.65
	<hr/>
Celkem	\$2,357.04
Vydání za srpen	894.04
	<hr/>
Zbývá v pokladně	\$1,463.00

Úřední odznaky AOS. lze objednat proti hotovému zaplacení u jednat. Předsednictva na adresu: V. Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. a to prostřednictvím jednot hromadně a ne jednotlivými členy!

Cena odznaků pro muže neb ženy jest 25 centů kus a pro dorostence neb dorostenky 10 centů kus.

Ž u p a S t ř e d n í .

ZÁPIS Č. 279,

ze schůze konané ve středu 16. srpna 1939.

Schůzi řídil starosta br. A. Kačer za přítomnosti 26 zástupců, omluveni 3, neomluveno 10.

Ses. K. Tupová, členka hosp. výboru, zaslala omluvu a žádá o sprostění úřadu, následkem nemoce. Vyhověno a do hosp. výboru ustanovena ses. C. Štichová.

Čtvrtletní zprávy došly z jednot: Cedar Rapids, Menoinnee, St. Louis, Town of Lake, Tábor, Berwyn (muži), Slávský (muži), Havlíček-Tyrš (muži), Plzeňský Sokol.

Župa Pacifická zaslala dopis, v němž děkuje za spolupráci při Čsl, dnu dne 8. července a vyslání vzorného družstva.

Ohledně zájezdu naší župy do St. Louis, Mo., příštím rokem, došly tři dopisy od hotelů a drah. Ustanoven výbor, sestávající z br. starosty A. Kačera, náčelníka br. Halíka, ses. náčelnice Prchalové a jednatelky E. Welclové, aby vyšetřili podrobnosti k pořádání hromadného zájezdu.

Záležitost kroje byla znovu vyzvednuta návrhem Sokola Slávského, který zaslal dopis na změnu čapky. Po rozhovoru bylo uznáno, že kroj byl definitivně ustanoven a všemi zástupci schválen a tudíž není možno dělati jakékoliv změny. Doporučuje se jednotám, aby propagovaly kroj jak mužů, tak žen, abychom mohli důstojným způsobem naši organizaci zastupovat při všech slavnostech. Barva krojů mužů a žen je jednotná.

Pěvecký Odbor Župy usnesl se odstěhovati se z místnosti v Sokole Havlíček-Tyrš, protože jim nevyhovuje následkem velké návštěvy pěvců. Na akademii se pilně připravují.

Náčelník br. Halík oznámil, že cvičitelský kurs započne v sobotu 19. srpna. Cvičitelé budou br. Bednár a Konopa za Slov. Sokol, br. Jelínek, Kudrnovský, Halík a ses. Prchalová za župu Střední. Usneseno hradit náčelníci pobyt v kursu. Účastníků bude kolem 25.

Náčelnice ses. Prchalová oznamuje různé žádosti o cvičební čísla na programech. Schváleny.

Br. Vorel hlásí z náčelnictva, že chtějí brzy učinit zájezd do wisconsinských jednot. Dále, že první tři neděle v říjnu budou pořádát za vedení AOS, kurs v pořadových.

Ze vzdělavacího odboru nebyl žádný přítomen. Ses. B. Jandová, která byla přítomna v jejich poslední schůzi, podala zprávu, že se bude konat společná schůze náčelnictev, vzděl. sborů župy a AOS. a předsednictva župy, dne 5. září, k vypracování programu na příští období.

Br. Falta připomíná, že dne 27. října koná Předsednictvo AOS. pravidelnou schůzi, kde nás měl zastupovat br. Beníšek. Jelikož se vzdal zastupitelství v župě, byl navržen a jednohlasně zvolen br. Frank Bašta coby zástupce župy do AOS.

Příjem \$2.50. Výdej \$41.09. Zbývá \$531.85.

Emilie Welclová, jednatelka.

Jen ten, kdo nad sebou vládne, je skutečně svobodný.

* * *

Nuž, trýznitelé, rvěte nás a koste — my od kořene vyženeme znova!

Ad. Heyduk,

Župa Severovýchodní.

I DIFFER WITH BRO. VOBOŘIL

I have read hundreds of articles on philosophy, but never one so confusing, so muddled up as brother Vobořil's contribution in the August issue. Fascism—represented by Lutheran German, Catholic Italy, and Shintoist Japan, attacked, destroyed and plundered: China, Ethiopia, Spain, Austria, Cechoslovakia. It will destroy millions of people to satisfy its greed and lust for profits and power. Yet Vobořil falls for that Coughlin scarecrow: paganism!

Vobořil justifies the struggles of the Husits and World War Legionaires for Cech liberty. The Russian people had just as much right to overthrow their oppressors and exploiters! No intelligent student of history will deny that the Czarist regime was the most corrupt, the most despotic, that existed in Europe. An immense nation wallowing in poverty, altho possessing the world's greatest stores of natural wealth! Millions of good Russians slaughtered during the World War because they were deceived by their own officials! Contrasted with pre-War conditions, contemporary Russia is a paradise.

I think it good Americanism and good Sokol philosophy to work for the establishing of independence, freedom, and justice!

How sad to contemplate that a Sokol uses Coughlinite philosophy in attacking those whose ideas he doesn't like. The same bunk spread so thickly about "pure Christian Russia" and about "paganism" was used to defeat democracy in Germany, in Spain. The cultural giants produced by Germany belong to the entire world. Integrity of character cannot be weighed by a person's nationality. This is primary sociology, and surely not unknown to Mr. Vobořil. His comments on music and the works of the German masters bespeaks of ignorance of the subject.

The crowning shot (that missed—as did his others) is the attack on Darwinism. Is it good Sokol spirit or a demonstration of that "brotherhood" Vobořil has his mouth full of—to throw mud at one of the world's greatest scientists? Or is perhaps Mr. Vobořil frantic because Darwin proved the false bases of some Christian precepts? I always thought that Sokols stood for Truth and Progress and Tolerance—and not for dark Bigotry.

I thought we stood for the right of every individual to formulate his own religious beliefs—to "live and let live". If we be true

to Tyrš rather than to Vobořil-Coughlin, we shall endeavor to acquaint ourselves with what Science has to tell us about the world and our environment. Tyrš had no recourse in any of his writings to the Christian Jehovah—for he well knew that to depend upon a Supernatural Power for the salvation of his people would be to folly. Tyrš taught us that only through HUMAN EFFORT can a better day come to the Bohemian nation!

Sokol philosophy is atheistic in the sense that it is free of all "religious" entanglements. The hell-fire stuff or the rubbish about Adam and Eve is out of place in a Sokol publication. Let no one try to inject false "Christianity" into our ranks. The remarks made about Marx stink of Royal Oak. I wonder what benefit we Sokols should expect to drive from DISHARMONY in our ranks? In the old country thousands upon thousands of "Socialists" were members of the Sokol. Were they as pitifully ignorant as the gentleman from New York would have us believe?

Some Germans set up a false doctrine about Teutonic race superiority: Vobořil talks about "brotherhood" as being a quality particularly possessed by the Slavs. Go easy with that "superiority" stuff! The cultured world has contempt for such vanity among the Germans—are we going to stick our necks out, too?

I was one of the first in Cleveland to arouse public sentiment for the Cech cause—even before the final crack-up came. I should be among the first to fight for a rebirth of that great democratic state of Cechoslovakia. I shall not do so on the basis of a racial or religious prejudice—but on the basis of justice, progress, the right of our people to rule their own destinies—on the basis of brotherhood of all mankind. I feel the philosophies of such men as Masaryk, Havlíček, Spencer, Paine, and Thoreau are miles closer to us than Billy Sunday, Coughlin, or their disciples—including Mr. Vobořil. — Eduard Cháka, 11106 Glenboro Drive, Cleveland, O.

Župa Pacifická.

ZÁPIS

ze schůze Ústř. Výboru župy Pacifické,
konané dne 16. července 1939.

Schůzi zahájil starosta bratr Vojta Plášil ve 2.45 hod. odp. za přítomnosti: starosta, Vojta Plášil; jednatel, Luděk Jirsák; účetní, Ant. Kohoutek; náčelník, Frank Višek; náčelnice, Lilly Kohoutek; cvičitel

AOS. Lád'a T. Kadlec; náčelnice T. J. Sokol Scio, Oregon, Helena D. Krosman; a cvičitel T. J. Sokol Los Angeles, Wm. F. Mizera. Bratr starosta přivítal všechny přítomné, poděkoval všem za dobře vykonanou práci a cvičiteli AOS. Lád'ovi Kadlecovi, za jeho námahu a trpělivost při výcviku a za vedení cvič. kursu. Bratr jednatel přečetl protokoly ze dvou mimořádných schůzí, které byly za správné přijaty.

Dopisy: 1) Od náčelníka T. J. Sokol Scio, Oregon, Ed. Rubeshe, ve kterém oznamuje, že přijede celkem 18 členů jednoty, přeje nám mnoho zdaru a lituje, že sám nemůže být přítomen. 2) Od náčelníka AOS. Jarky Jelinka, ve kterém oznamuje, že posílají družstvo 9 bratrů na náš slet a Čsl. den, vedoucí bratr Edwin Halík, člen náč. AOS. a náč. župy Střední; cvičit budou zvláštní číslo — bradla a hrazdu. Pomohou dle potřeby při závodech a sletu. Bratr Jar. Zmrhal, místostarosta AOS. a předseda Národní Rady, jede k nám též. Přeji vám všem úspěchů a zdár. 3) Od Předsednictva AOS. zdravotní: Přejeme Vám upřímně a bratrsky, aby tyto dny pro čl. větev na Pacifiku tak důležité, Vám se všestranně vydařily. Budeme s Vámi v duchu prožívat dny radosti a povzbuzení a těšiti se z Vašeho úspěchu. Zdravíme veškeré Sokolstvo na Pacifiku srdečným "Nazdar!" S heslem "Zvítězíme". Karel Prchal, starosta. Vác. Konečný, taj. 4) Od Předsednictva župy Západní, zdravotní a oznamují, že vysílají zástupce župního náčelníka bratra Frantu Kopeckého. Přejeme Vám ku Vašemu sletu a Čsl. dnu mnoho zdaru, aby nadále jste se těšili zaslouženému úspěchu práce Vaší na povznesení činnosti sokolské.—Nazdar! Šimon Rokůšek, starosta; Ludwig Pavouček, jed. 5) T. J. Sokolice Los Angeles, zasílají župní příspěvky za II. čtvrtletí 1939 \$3.90 za 78 členek. 6) T. J. Sokol Los Angeles, zasílají župní příspěvek za I. a II. čtvrtletí 1939 \$15.60 za 78 členů. Bratr Lád'a Kadlec připomíná, aby se znovu napsalo do všech jednot, které dluhují a kolik. Uspěšně požadovat příspěvky od 1. ledna 1939. Náčelník br. Fr. Víšek děkuje za spolupráci všech členů a členek a zároveň cvičitelským sborům jednot za správné nacvičení, bratru Lád'ovi T. Kadlecovi pak srdečný bratrský dík za jeho námahu a trpělivost a vzorné vedení celého pořadu, též za vedení cvič. kursu. Při společném cvičení mužů a žen cvičilo 51 mužů a 62 žen. Při scéně a Besedě cvičilo (16 kolon) tančilo 64 mužů a 64 žen. Při závodech závodilo 29 mužů a 25 žen — 4 družstva mužů a 2 družstva žen nižšího oddělení — a 1 družstvo mužů a 1 družstvo žen středního oddělení. Vý-

sledky závodu zaslány náčelnictvu AOS. Cvičitelští kurs navštěvovali s výsledkem dobrým:

1. Sestra Helena D. Krosman, T. J. Sokol Scio, Oregon.
2. Sestra Emily Olišar, Sokolice Los Angeles, Calif.
3. Ses. Bessie Šimek, Sokolice Los Angeles, Calif.
4. Bratr Bob Olišar, Sokol Los Angeles, Calif.
5. Bratr Wm. F. Mizera, Sokol Los Angeles, Calif.
6. Josef Málek, T. J. Sokol San Francisco, Calif.
7. Sestra Gladys Smith, Sokolice San Francisco, Calif.
8. Sestra Helen Šmigelský, T. J. Sokolice San Francisco, Calif.
9. Sestra Lilly Kohoutek, T. J. Sokolice San Francisco, Calif.
10. Sestra Blanche Dibelka, T. J. Sokolice San Francisco, Calif.

Učitelé: bratr Lád'a T. Kadlec a bratr Luděk Jirsák.

Bratr jednatel pověřen poděkovat AOS., župě Střední, župě Jižní, župě Západní, T. J. Sokol Ennis, Texas., Z. Č. B. J. v Hamilton City, Calif.

Bratr A. Kohoutek dává pokyn, aby sestra náčelnice navázala styky s jednotami: Bratr Lád'a Kadlec upozorňuje náčelníka a náčelnici, aby až přijdou nové stanovy (sokolské evangelium), aby si je velmi dobře přečetli a naučili na zpaměť. Br. A. Kohoutek dává návrh, aby tento protokol se zaslal do časopisu "Sokol"; přijmuto. Přijmut návrh, aby se vyplatilo T. J. Sokol San Francisco \$10.00 za upotřebení místnosti během cvič. kursu a mimo toho župa platí všechna vydání. Bratr Lád'a T. Kadlec pak čte pokyny župě Pacifické pro činnost v roce 1940. Vzhledem k nadšení cvičičího členstva v Sokole jest třeba promyšlenou prací tuto udržeti v celoroční činnosti. Čsl. den v San Franciscu vzbudil zájem i v osadách, kde Sokol nestává a proto je třeba připravit příští slet 1940 ve středu župy a doporučují město Chico, Cal. Cvičení jest nacvičeno a to by se mohlo opakovat. Jednoty se mohou věnovat více zvláštním číslům a tak prvotřídně obohatit program sletu. Proto jest nutné uvědomit všechny jednoty, aby se na tento podnik připravovaly a staré cvičení udržovaly v paměti stálým opakováním. Jest třeba zajeti do Hamilton City a svolat veřejnou schůzi Z. Č. B. J., která by se postarala v místě o potřebné věci — pěkný park pro cvičení, zvolit výbor hospodářský a ubytovací a hudbu tam dát předem, aby

to zkoušeli. Agitací pracovat hned po novém roce a určit nejlepší den sletu, to jest, kdy se to pro všechny nejlépe hodí, upozorňují, že doba prázdnin jest pro cvičení nejlepší. Možno provést atletické závody ve čtyřboji a hra Valley ball, která vznesne ruch do tělocvičen a zajistí nám zájem i ostatní mládeže, která až dosud jest mimo naše řady. Mohou býti závody zvláštních čísel jednot. Proto jest třeba každý měsíc ve schůzi Předsednictva župy o všem tomto jednat a každý měsíc v zájmu sletu mít kus práce hotové. Známe ze zkušenosti cvičence, že když se mají na něco připravovat, že nám v tělocvičnách vydrží. Osobní návštěvou každé jednoty bratrem starostou byste měli co nejdříve vyšetřiti, zda slet tento možno s úspěchem provést a pak ihned začít s přípravou. Ve všem jednat předem úsporně, aby se župa finančně zvedla — jde jen vynajít tu nejlepší cestu. Bratr starosta poděkoval br. Kadlecovi za jeho pokyny a bylo ihned odhlasováno a zvolen výbor pro zájezd do Hamilton City, kde s výborem Z. Č. B. J. se má vše vyjednat. Zvoleni bratři: Vojta Plášil, Václav Štorek, Luděk Jirsák, Frank Víšek a Ant. Kohoutek. Bratr Jirsák uvědomí bratra Chrastu, předsedu Z. Č. B. J. v Hamilton City, o našem rozhodnutí. Bratr Lád' a Kadlec pak pravil: Po mé cestě ve vaší župě jsem shledal, že jest zde na Pacifickém pobřeží široké pole pro naši sokolskou věc a záleží na vás všech, abyste pracovali a byli orgánisátory. Této vaší budoucí práci a vašemu snažení přejí mnoho zdaru. Bratr starosta slibuje, že budeme pracovat. Na rozloučenou s bratrem Lád'ou T. Kadlecem, náčelník jednoty S. F. Luděk Jirsák pravil: Lád'o, přišel's mezi nás osobně neznám, avšak v době kratičké upoutal jsi naše srdce, získal jsi naši lásku bratrskou, naše přátelství upřímné, nelíčené. Byl jsi naším neúnavným cvičitelem a trpělivým učitelem, probudil's nás ku další neúnavné sokolské práci — bratrský dík Tobě. Skvělý výsledek Čsl. dne na Mezinárodní výstavě dne 8. července 1939, budiž Ti největší odměnou za Tvoji velkou a namáhavou práci. Tiskneme Ti Tvoje pracovitě ruce a přejeme Ti na další Tvé sokolské pouti zdar a zase jenom zdar! Budeme se těšit na tvou příští návštěvu 1940, zatím bud' zdrav!

Několika poznatků bratra L. Jirsáka: Oslava Čsl. dne na Mezinárodní výstavě a sokolská cvičení jsou skončena. Bratři a sestry ukázali v čase krátkém svoji vyspělost a čeho nejvíce si vážím, svoji ukázněnost a své porozumění pro práci společnou. S radostí vzpomínám řazení členstva ku prostným, klid, pohotovost a

kázeň přímo překvapily. S radostí vzpomínám i hybných, krásných cvičení prostných, která provedena byla vzorně — dále krásná scéna a tančení Besedy, které uchvátilo obecenstvo, bylo provedeno vzorně, živě a vesele. S radostí vzpomínám i závodníků a závodnic, kteří se účastnili závodů — někteří svoji píli a houževnatostí docílili krásných výsledků za krátkou dobu nácviku. Chicagskému vzornému družstvu a br. Fr. Kopeckému patří bratrský dík za správné soudcování. S radostí vzpomínám na krásné chvíle ve cvičitelském kursu, který navštěvovalo 7 sester a 3 bratři. Všichni měli velký zájem a snahu se něco naučit a prošli s prospěchem dobrým. Doufám, že to, co se naučili, využijí ve své jednotě a že se budou stále zdokonalovat. Vděčně pak vzpomínám těch, kteří ujali se obtížné práce a připravili veškeré členstvo ku společnému vystoupení na Čsl. dnu. Práce jejich přinesla výsledky, před kterými sklonili se nejen naši, nýbrž i cizina. Jest po Čsl. dnu, to však neznačí, že oddáme se klidu. Znovu do práce. Jen práci žijeme. Být pevní a každý na svém místě, jest příkazem dnešní doby. — Nazdar!

Schůze skončena v 5.30 hod. odp. zapěním písně: "Spějme dál!"

Vojta Plášil, starosta,

Luděk Jirsák, jednatel.

Ž u p a J i ž n í

OPRAVA ADRESÁŘE.

Nový adresář pro župu Jižní byl opraven předsednictvem této župy, všechny staré a neplatné adresy byly vyřazeny a vydavatelstvo Sokola Amerického požádáno, aby si svůj adresář dle toho opravilo, což z větší části bylo velice chválihodně provedeno. Další nové a správné adresy budou dodány dle přihlášek po obdržení, i další opravy jsou ještě v práci.

Kdyby všechny župy se takto rozkývaly a zametly si před svým prahem, byla by celá Obec zbavena vydávání a zasilání zbytečných výtisků našeho Sokola Amerického, což by se velice dobře dalo upotřebit pro lepší činnost v celé Obci.

Poznámka, že vydávání těchto čísel dělá propagační práci, není správná. Kdyby tato čísla šla na správnou adresu našich vůdců a předáků, kteří by si vážili obdržení těchto výtisků, pak ano, byla by to dobrá propagační práce ale když náš Sokol chodí již po leta na adresy dávno již mrtvých členů, vystoupilých a odstěhovaných, tu je vidět velký nepořádek, nedbalost a nehospodaření, a není to žádná dobrá propagace,

ale je to zneuctivání dobrých pracovníků tím, že je jim stále vrhán výsměch z nevědomosti a nehospodářství.

Kdyby i ostatní župy udělaly si takovou opravu adresáře, nevydávalo by se pak více čísel, než máme členů, což by byla pro Obec velká úspora.

S bratrským pozdravem—"Nazdar!"

Will. A. Nesuda.

T. J. SCIO, ORE.

Dosud žijeme a budeme žít. Sokolská i národní činnost na Pecifiku ožívuje, díky obětavosti a schopnostem cvičitele AOS., br. Ládi Kadlece, který mezi námi jistý čas pobyl. 18. června pořádán Československý den sdružením českých spolků, který vzdor nepříznivému počasí se vydařil. Program opatřili zdejší sokoláci a sokolice za vedení br. Kadlece. Poutavý proslov měli br. Jos. Jelínek, organisátor Z. Č. B. J. z Los Angeles, Cal., a náš výtečný cvičitel a organisátor AOS., br. Lád'a Kadlec. Dále k mládeži poutavě promluvil anglicky náš český konsul Chastek ze Seattle, Wash. Druhý den po slavnosti založeno Národní Sdružení. Dne 3. a 4. července vyjelo 18 sokolů a sokolic na slet a výstavu do San Francisco, odkud si přinesli hodně zkušeností i nadšení. Doufáme, že nabyté zkušenosti uplatní doma ve prospěch své jednoty. Dne 16. července pořádala sokolská jednota veřejné cvičení všech tříd na slavnosti v Sokol parku v Scio. Přítomen též prof. J. J. Zmrhal z Chicaga, který tklivými slovy vysvětlil situaci naší staré vlasti. Mluvil česky i anglicky. Prof. Zmrhal je výborným řečníkem a přáli bychom si, aby mezi nás zase brzo zavítal.

Dne 9. srpna svolána mimořádná schůze Sokola, na které nás poctil svou návštěvou starosta župy Paciifcké, br. V. Plášil ze San Francisco. Měl poutavou řeč o českém dnu v San Franciscu a zároveň burcoval pro slet naší župy v Chico, Cal., který se má pořádat příštím rokem. Br. Plášil je upřímný vlastenec a nadšený pracovník a doufejme, že pod jeho vedením župa bude prospívat.

Tímto projevují srdečné díky všem vlasteneckým buditelům, kteří mezi nás zavítali a přinesli nám trochu toho povzbuzení. Je to u nás vzácné a velice milé, když k nám někdo zavítá. Také jménem naší jednoty vyslovují vřelý dík sokolské Obci za vyslání tak schopného a milého cvičitele, jakým se osvědčil býti br. Lád'a Kadlec.

Nazdar!

Eda Rubeš, dopisovatel.

Co chudému dáš, na lžici ti naroste.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS. (Pokračování.)

Sokol Schenectady, N. Y. — Vyloučen pro neplacení: Frant. Mañas.

Sokol Seattle, Wash. — Noví členové a členky: A. K. Kusák, Wm. Flieder, F. Babka, sestra F. Babka. A. Voříšek, sestra A. Voříšek, J. Vlk, Matouš Pevonak, Milo Pevonak, Mitzie Schneider, Frank Štipek, sestra Fránek Štipek, Cloud McDonald. Vyloučení pro neplacení: Wm. Nemeč, Ludmila Nemeč.

Sokol Fuegner-Tyrš, So. Omaha. Nový člen: Emil A. Wagner. Odstoupil: Ant. Novotný. Vyloučení: Rud. Šebek, Leonard Svoboda.

Sokol Nová Vlast, Cleveland. Vystoupili: Lad. Plánička, Anna Plánička (bývalá A. Neuman). Zemřel: Karel Bosák.

Sokolice Rozvoj, Chicago. Odstoupila: Lubie Soraich.

Sokolice Town of Lake, Chicago, Ill. — Odstupní list obdržela Bessie Husa.

Sokol Verdigre, Neb. — Odstupní list obdrželi: John Jerman, Marie Jerman.

TĚLOCVIČNÉ POMŮCKY V ÚŘADOVNĚ A. O. S.

Cvičení žen na letním cvičišti.

Na letním cvičišti.

Tělocvičné novinky sibiřské—řada I.

Tělocvičné novinky sibiřské—řada II.

Dlouhé švihadlo.—Švihadla krátká.

Tělocvičné hry—díl I.

Tělocvičné hry—díl II.

Břemená a odpory.

Cvičební večery na koni na šír s madly.

Sokolská soustava v obrazech—hrazda.

Sokolská soustava v obrazech—kladina.

Žebřík vodorovný.

Žebřík šikmý.

Šplhání.

Cvičení v běhu pro žáky škol národních.

Cvičení s krátkými švihadly.

Lhká atletika.

Cvičení a závody dorostu a mužů.

Sokolská cvičení v obrazech.

Zápas.

Vlastní silou.

Cvičební vložky pětiminutové.

Dětský tělocvic v rodině.

Tělocvičné ukázky žen pražských jednot sokolských.

Plování na znaku.

Učebnice.

Goal Ball (Házená)—pro ženy, anglicky.

Povely.

Cvičení prostrná (rozbor).

Šestnáctka (dorostenci neb muži).

Tělocvičné novinky (muži, dorost, žáci).

O záchraně.

Podstata sokolské myšlenky.

Prostná cvičení žen IX. sletu v Praze.
 Prostná cvičení mužů IX. sletu v Praze.
 Tyršovo Sokolstvo v Americe.
 Americká atletika a Sokolstvo.
 Cvičení a závody dorostenek a žen.
 Rej se světelnými kuželi (pro pět žen).
 Ze života skřítků a rusálek.
 Společná cvičení s kopími.
 Rej kopinků.
 Sport a jeho význam.
 Poľní hry.
 Ženský tělocvik v domácnosti.
 Kopaná.
 Tělesná výchova na národních školách.
 Tělocvičné hry pro chlapecké školy.
 Hry míčem.
 Příručka pro cvičitelky žákyň—díl I.
 Příručka pro cvičitelky žákyň—díl II.
 Příručka pro cvičitelky žákyň—díl III.
 Cvičení žactva methodou sokolskou—díl I.
 Cvičení žactva methodou sokolskou—díl II.
 Cvičení žactva methodou sokolskou—díl III.
 Cvičení žactva methodou sokolskou—díl IV.
 Tělocvik na nářadí.
 Všeobecná fyziologie tělesné výchovy.
 Příručka pro činovníky jednot sokolských.
 Šplh, žebřík, kladina, břemena atd. pro
 cvič. dorost.
 Základy tělovědy a tělesné výchovy.
 Lidové tance.
 Tyršův sborník.
 Stavba sokoloven a cvičišť sokolských.
 Cvičení družstev ČOS. v Lille.
 Veslařství a plavectví.

UKÁZKOVÁ CVIČENÍ S HUDBOU NA AKADEMIE A VEŘEJNÁ CVIČENÍ.

K dostání v úřadovně AOS.

Cvičení pro žáky.

Devítka—od bratra J. Šedy.
 Du, Valaši, du (pro 12 žáků).
 Kominičkové (prostná se žebříky) — J.
 Plánička.
 Námořníci.
 Šestnáctka — J. Ježek.
 Šestnáctka — J. Brejcha.
 Sokolská jízda — J. Plánička.

Cvičení pro dorostence.

Atletická prostná v rytmické úpravě — A.
 Očenášek.
 Až vlast zavolá (pro 9 dorostenců) — A.
 B. Svoboda.
 Cvičení s dřevnými obručemi (pro 5 do-
 rostenců) — A. B. Svoboda.
 Husitští bojovníci — J. Plánička.
 Jedenáctka (skupinová prostná) — J.
 Brejcha.
 Veslaři — A. Očenášek.
 Cvičení s břemeny (pro 10 dorostenců).

Cvičení pro muže.

Antičtí běžci (8 mužů neb urostlých doros-
 tenců) — J. Plánička.
 Devítka — Alois Zboril.
 Cvičení s palcáty neb štíty (6 neb více
 cvič.) — J. Plánička.
 Prostná cvičení. — Jar. Mácha.
 Šestice (podíová prostná). — J. Brejcha.
 Třináctka — J. Brejcha.
 Handžárky (9 mužů).
 Rej diskobolů. — J. Kutina.

Pro žáky, dorostence, muže, dorostenky, ženy.

Tělocvičné novinky karlínské — řada II.

Pro všechny třídy cvičících.

Tělocvičné novinky karlínské — řada III.
 a IV.

Cvičení pro žáky, dorostence, muže.

Padesátiletí Sokola Žižkov.

Cvičení pro žákyně.

Lidové tance. — Matějovec.
 Cvičení s velkými míči (12—16 cvič.) —
 Hana Burgrová-Dubová.
 Rytmičké cvičení s míčky. — A. Očenášek.
 Rytmičká hra "Škádlení". — Zdenka Brzo-
 rářová.
 Cvičení se slunečnicí (8—12—16 cvič.). —
 Zdenka Pechlátová.

Cvičení pro dorostenky.

Cvičení s hočkeyovými holemi (6 doroste-
 nek neb žen). — J. Plánička.
 Cvičení s míčky a tyčemi (pro 12 žaček a
 12 dorostenek). — Hana Burgrová-Du-
 bová.
 Radosti mláďi. — Jan Hruboš.
 Cvičení s čínskými slunečnicí (8 doroste-
 nek). — J. Plánička.

Cvičení pro ženy.

Atletická prostná v rytmické úpravě (12—
 16 žen). — A. Očenášek.
 Hořď vlnice (8 žen). — B. Holečková.
 Cvičení na kladinách (24 cvičenky). — H.
 Burgerová-Dubová.
 Cvičení na kladinách (24 cvičenky). — H.
 Burgerová-Dubová.
 Cvičení s velkými míči (10 cvičenek). —
 Zdenka Pechlátová.
 Mystický tanec (10 cvičenek). — Hana
 Burgerová-Dubová.
 Prostná cvičení žen.—Hana Burgerová-Du-
 bová.
 Ranní cvičení (8 cvičenek). — Jarmila Ho-
 rejčová.
 Ráno (gymnastická skladba, 8—12 cviče-
 nek). — Berta Jemelková.
 Rej se závoji (16 cvičenek). — Hana Bur-
 gerová-Dubová.
 Rytmičké prvky (10—20 cvičenek). — A.
 Očenášek.

Rytmický valčík (2—5 cvičenek). — A. Očenášek.
Taneční prostná (8—12 cvič.). — Božena Holečková.
Tanec s tamburinami (8—12 cvič.). — Hana Burgerová-Dubová.

LITERATURA OSVOBOZENSKÉHO Hnutí.

(Tisková služba Čsl. N. R.)

“**Pravda zvíťazí**”. Řeč Dr. Eduarda Beneše na legionářském večírku v Chicagu. Vydal Ústřední výbor čsl. legionářů. Cena 5c, poštou 7c.

“**Věrní zůstaneme**.” Napsal Bohuš Beneš. Vydala Čsl. národní rada v Americe. Cena 25c, poštou 30c.

“**Questions on Democracy**”. Diskuse dr. Ed. Beneše s prof. Robertem Redfieldem. Vydala Chicagská universita. Cena 10c.

“**Zapredané Slovensko**”. Odpověď čsl. vyslance dr. Juraje Slávika Msgr. Tisovi. Vydala Čsl. nár. rada. Cena 5c, poštou 7c.

“**Czechoslovakia since occupation**”. Napsal Brackett Lewis. Vydalo sdružení American Friends of Czechoslovakia, 8 West 40 St., New York City.

Všechny tyto publikace lze objednat u Čsl. nár. rady, 2608 S. Central Pk. Ave., Chicago, Ill. Letáky s básněmi “Jdeme v budoucnost” a “Na rozloučenou a na shledanou” rozesílají se za úhradu poštovného. Anglické letáky “Free Czechoslovakia in a Free Europe” a “What Right had Czechoslovakia to Freedom and Independence” jsou již rozebrány.

Připravují se do tisku anglické a slovenské vydání knihy “Věrní zůstaneme” a nové letáky anglické.

VÝKAZ DARŮ “POMOCNĚMU FONDU MLÁDEŽE” AOS.

Na sběrací listině č. 72, sběratel Henry Jansen, 1755 W. Minnehaha ul., St. Paul, Minn., odevzdáno celkem \$5.50. Dárci jsou: \$2.00: Tony a Helen Kalaš; po 50c: Fr. Haselbauer, Richard Pavlíček, Jerry Haselbauer, Henry Jansen, Jož Pleva; po 25c: Chas. Záleský, Geo. Los, Robert Linc, Ernie Linc.

Mladší ženy, cvičenky v Sokole St. Paul, na sběrací listině č. 233 odevzdaly sběratelkám Georgiana a Bessie Smolikovým celkem \$6.50. Po 50c darovaly: Stella Shimota, Mil Posavad, Georgiana Smolík, Sylvia Hejduk, Helen Jelínek, Vera Hensel, Jarmila Nechville, Mildred Bužický, Betty Rooke, Laura Jansen, Florence Haselbauer, Helen Vaněk, Emily Cikánek.

Sbírka ve schůzi Národního Sdružení 8.

ledna v St. Paul, Minn., vynesla \$20.01. Další dárci na sběrací listině br. Franty Vernera ze St. Paul, Minn., jsou: Thomas Bašta \$10.00; pí. A. H. Cikánek \$2.00; po \$1.00: Franta Verner, Ludka Verner, Tonia Svoboda. Emilie a Jos. Shonka; po 50c: Mirka Verner, Jarka Verner, M. Cihlár; 30c: Anna Skok; 25c: Bob Vaněk, Jos. Cirkel, Josefka Bužický, Mrs. Pikal, Kate Panuška; 5c daroval Emil Kořínek. Celkem na listině br. Vernera odevzdáno \$39.11.

Dorostenky a žákyně Sokola St. Paul, Minn., na sběrací listině č. 22, sebráno celkem \$3.50. \$1.00: Helen Dejdar; 54c: Jean Liška, 30c: Karleen Chatt; po 25c: Marie Cirkel, Marie Svoboda, Carola Svoboda, Marilyn Vaněk; po 15c: Dorothy Opaterny, Anna Opaterny, Lillian Kolář; 13c: Anna Kubík, 12c: Mildred Kubík. Sběratelky Bessie a Georgiana Smolík.

Br. Jan Maruška z T. J. v Caldwell, Kansas, odevzdal na sb. listině č. 289 celkem \$5.50. Dárci jsou: Jan Maruška \$1.30; po 50c: James Brný, James Vávra; po 25c: Ch. Anton, F. Řežábek; 20c: Karel Volavka; po 10c: J. Mišák, B. Tvilliger, J. Friouf, J. Netahla, E. Mišák, A. Jelínek, J. Vávra, B. Netahla, M. Slavík, P. Friouf, F. Jelínek, J. Jelínek, Apolena Kolářik, J. Heller, Vác. Hájek, C. Tomšů, J. Kovářik, Ed. Jelínek, Jos. Truhlář, Jos. Soper, Ed. Bobek, Anton Cink, J. Stodola, J. Vávra, John Harant.

T. J. Sokol Žižka v Dallas, Tex., zaslala sběrací listinu č. 287 s obnosem \$36.45. Dárci jsou: T. J. Žižka \$10.00; po \$5.00: J. Košar, V. Kraft; \$2.00: Joe Jurčák; po \$1.00: Hamušek, Mira Jurčík, Fr. Houzvička, W. Hošek, Chas. Peter, Převrtil, Podhradský; po 50c: Vincent Ondrushek, Frank Rendl, Bill Vrla, Alb. Stejskal, Fr. Hrdý, Toberný st., Rotrockal, Nesuda; 40c: Stránský a nejménovaný; po 25c: Goebel, Srpníčka, Anna, J. Šebek, Miro Parma, L. Toberný, Marie Toberný, Marie Toberný st., M. Malý, Geo. Řezáč; po 15c: Al Branda, Valčík; 10c: Frances Jurčík.

Po \$2.00 zaslali: Sbor Mírnost č. 19, ČSPJ., v Omaze; Olivová Ratolest č. 35, JČD., v Omaze; Bož. Němcová č. 18, ČSPJ.; Čs. Zákopník č. 147, ZČBJ., Mandan, N. D.; Sbor Pomněnka č. 77, ČSPJ.; Řád Cleveland č. 280, ZČBJ.; Sbor Zlatá Praha č. 87, JČD., Baltimore; Řád Tolstoj č. 224, ZČBJ., Scio, Ore.; Řád Říp č. 144, ZČBJ., Mosinee, Wis. Celkem \$18.00.

Po \$1.00: Sbor Vlastimila Růžicková č. 74, ČSPJ., Dillonvale, O.; Sbor Chicago č. 7, ÚJČAŽ.; Charlotte Masaryk, ČSPJ.; Řád Všemír č. 218, ZČBJ., Euclid, Minn.; Řád Všemír č. 162, ZČBJ., Gregory, S. D.; Řád Čs. Koruna-Čáslav č. 268, ČSA.; Sbor Li-

buše. ČSPJ., Cleveland; Sbor Františka Gregorová č. 47, ČSPJ.; V. Hubálek, Ogallah, Kansas; Řád Scio č. 226, ZČBJ., Oregon; Sbor Morava č. 142, JČD.; Lodge Ilive Branch No. 84, ČSPJ., Cleveland.

Po \$2.00: Láska k Vlasti č. 1, ČSPJ.; Řád Ríp č. 144, ZČBJ., Mosinee, Wis.; Lože Josef Burian č. 126, ČSA., St. Louis; Josie Kruntorád, Pierce, Nebr.; Ashland Lodge č. 126, ZČBJ., Ashland, Wis.; Řád East Moline č. 257, ZČBJ., Ill.; Sbor Jane Adams č. 86, ČSPJ.; Sbor Aug. Opizová č. 100, JČD., Cleveland; Sbor Palma Vlasti č. 56, JČD.; Jackson Lodge č. 102, ZČBJ., Minn.; Řád Záře Severu č. 90, ZČBJ., Minn.; Sbor Vlasta č. 9, ČSPJ., Chicago; Řád Americký Vlastenec č. 285, ZČBJ., Chicago; Sbor Eliška Pešková, JČD.

Po \$2.50: Řád Dobromysl č. 171, ČSA., Pa.; Sbor Elizabeth č. 126, JČD., N. J.; Řád Rovnost č. 53, ČSA.; Sbor Borovanská Lipa č. 73, JČD., Mass.; Řád Jan Žižka č. 6, ČSA., Chicago; Záb. a Podp. Klub Podtřemšinských Krajanů; Řád Bratrská Láskva č. 65, ČSA.

Po \$3.00: Řád Moravských Vlastenců, Chicago; Jan a Božena Ledinovi, 5145 S. Whipple St.

Po \$5.00: Lawrence a Helen Mika, 5044 S. Talman Ave.; Řád Žižkův Palcát č. 25, ZČBJ., Nebr.; Řád Moravská Orlice č. 21, ZČBJ., Nebr.; Sbor Barbora Pitteová č. 97, JČD., Racine; Sbor Ctilada č. 15, JČD., Baltimore, Md.; Sbor Vlasta č. 19, JČD., Chicago; Sbor Mír Čechie č. 71, ČSPJ., Chicago; Řád Jan Žižka č. 67, ZČBJ., Yukon, Okla.; Lodge Nat'l Capital č. 170, JČD., Washington; Řád Prokop Velký č. 7, ZČBJ., Cedar Rapids; Klub Zobák, Chicago; Řád Znorovy 3. 111, Defiance, O.; Řád San Diego č. 371, ZČBJ., Cal.; Bohemia Rebe-kah č. 372, IOOF., Cicero; pí. Marie Žitná, 1835 S. 56th Ct., Cicero; Sbor Jasná Hvězda č. 120, JČD., Pa.; Lodge Slovan č. 9, ČSA., Gary, Ind.; Řád Ladimír Klácel-Klatovy č. 23, ČSA.; Řád Briar Hill č. 312, ČSA., Belleville; Řád Jan Rosický č. 110, SPJST., Texas; Lodge Lincoln č. 165, ČSA., St. Louis, Mo.

Z T. J. Čech-Havlíček, Cleveland:

Sběrací listina č. 81, Stanley Onderyka 3c, pí. Onderyka 50c.

Sběrací listina č. 80, Jos. Baxa 50c, Anton Fries 50c, F. Štěpánek 50c, Mrs. Elyko 25c, Mrs. N. Bailey 50c, Carrie Blažek 25c, Barb. Stika 35c, Steve Efičič 25c, Mrs. Bondra 25c, Joe Hnaníček 30c, Mrs. E. Sova 5c, Laddie Efičič 5c, Bessie Hegrat 5c.

Sběrací listina č. 198: Norma Vlasák \$1, sbírka při obrázcích v tělocvičně \$127.30, po 25c: Stella Mach, Dorothy Mach, Sylvia

Malota, Anna Malík, Margie Růžička; 30c Eleanore Vondrášek; 10c Mary Doležal.

Sběrací listina č. 200: 50c Katherine Vondrák; 25c Evelyn Stefanec; 20c Marie Janek; 10c Mary Nemastil, Barbora Uler, Rose Efcic, Josephine Billrey.

Celkem od sběracích listin jmenované jednoty \$34.23.

Sběrací listina č. 312, sběratelka pí. Eva Faltusová z T. J. Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago. \$2.00: John Bartoš; po \$1: Bessie Taft, Norman Anderson, Jan Mička, Eva Faltus, Anton Dočekal; po 50c: Marie Kunesh, Anna Robbins, F. Kubiček, John Vobr; po 25c: Katherine Dočekal, Helen Mikeš, Louisa Rukavchuk, Dorothy Lyall, Anabelle Janion, Geo. M. Kirkton, Kristina Vobr, Mildred Janský, Anna Rejfer, Marie Pergler, Ada Barešová, Jana Šmerdová; celkem \$12.

\$20 daroval Western Star Lodge č. 159, JČD., Omaha; \$5.35 daroval Řád Bílá Růže č. 140, St. Ansgar, Ia.; \$11 od T. J. Sokol Prague, Nebr.

Po \$10: Řád Bílá Hora č. 5, ZČBJ., Verdigré, Nebr.; dámský odbor Berwyn Improvement Ass'n; T. J. Minneapolis, Minn.; Řád Květena č. 232, ZČBJ., Hamilton City, Cal.; Lodge Pilgrim č. 33, ZČBJ.; Řád Praha č. 29, SPJST., Taylor, Tex.; Řád Svornost Jihu č. 15, SPJST., Rogers, Tex.; spolek Čes. Stavitelů Západních Předměstí.

\$200 daroval Výkonný Výbor ČSA., Cicero, Ill.

\$500 darovalo Československé Národní Sdružení, krajský výbor pro Los Angeles a pacifické pobřeží.

\$124.58 darovaly Sokolice Baltimore, výtežek z bunco party.

\$7 od Řádu California č. 135, ZČBJ., San Francisco; \$8 od Josefy Tábořské, 816 N. Montford Ave., Baltimore; \$25 od Dr. Jos. Štěrba; Řád Mladočech č. 15, ZČBJ., Cedar Rapids, a od spolku Plzeňských Rezníků; Baráč. obec J. Žižka z Trocnova.

\$12 od T. J. Sokol Ennis, Tex.

Po \$1 darovaly: Řád Virginia č. 230, ČSA., Petersburg; Sbor Přemyslovna č. 51, ČSPJ., Chicago; Řád Spravedlnost č. 227, Mandan, N. D.; Sbor Miloslava R. Hlino-vá a Pravda, ČSPJ. č. 78, Lyons; Sbor Ratolest Pokroku č. 108, JČD., Cleveland; Lodge Illini, Jr., č. 403, ČSA., Belleville; Sbor Větev Česká Vlast, ÚJČAŽ., Chicago; Řád Woodrow Wilson č. 377, ČSA.

Nezáleží na tom, jak dlouho žijeme, ale kolik dobra vykonáme v životě pro lidskou společnost.

ADRESÁR AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník Jos. Pálta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeki, bud' tež vystavovaný na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na zménu. Adresa na všechny zásilky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník Jarka Jelínek, 1405 W. 18th St.; náčelnice Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka Hilda Zyková, 1405 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně výk. výboru. Předseda Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Chilterton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel Jarka Kořáň, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor Jarka Kořáň, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

ZUPA VÝCHOVNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Gregor, 1317—1st Ave., New York City; náměstek Jos. Svec; pokladník Karel E. Erbek; jednatel Jos. Kolman, 3414—3rd Ave., Bronx, N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Ottilie Martínková, 327 E. 75th St., N. Y. C.; jednatel Frank Ryšánek, 319 E. 73rd St., N. Y. C.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Jos. A. Vobořil, 402 E. 69th St., New York City; "Sokol Broadcast of the East", měsíčník, redaktor J. v. A. Vobořil, 402 E. 69th St. New York City.

Dopisy, týkající se různých odborů: zasílati bud' tež na jednatele oněch výborů.

ZUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Frank Čech, 13600 Lambert Ave.; jednatelka Mária Nejedlá, 3459 E. Blvd. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník Fr. Krátký, 13210 Svec Ave.; místonáčelník Emil Dria, 3619 E. 131st St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hodin večer v sokolovně na Wendell Ave.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice Vlasta Šebková, 3539 E. 161st St.; místonáčelnice Anna Škoda; vedoucí zákyň Anna Kozáková; vedoucí dorostenek Caroline Kozáková; vedoucí her Helen Marvanová; vedoucí v plování Julie Stříbrná; jednatelka Vivian Lacinová, 3803 Library Ave., Cleveland, O.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel Ant. Svoboda, 5288 Broadway. **Župní orgán,** "Vestník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltare H. Žižka, 3257 E. 57th St., Cleveland, O.

ZUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstka: Zdeňka Maelchová; jednatelka: Emilie Welchová, 4242 W. 21st Place, Chicago, Ill.; pokladník: Emil Houkal, 2108 S. Ridgeland Ave., Berwyn, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník Edw. Halík, 1816 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.; I. místonáčelník Eduard Linhart; II. místonáčelník Jo-

sef Bednář; jednatel Frant. Vorel, 2641 S. Avers Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo žen župy Střední. Schůze konají se každou 4. středu v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice: Milada Prchalová, 2419 S. Scoville Ave.; I. místonáčelnice a vedoucí dorost. komise: May Konečná, 1921 Highland Ave., Berwyn, Ill.; II. místonáčel. a vedoucí zákyňské komise: Anna Borovičková, 746 Centre St., Winnetka, Ill.; taj. Antonie Škarýdová, 3229 S. Komensky Ave., Chicago, Ill.

Vzdělávací sbor župy Střední. Předseda Tomáš Továrek, 1210 S. Lombard Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jar. Turek, 2608 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Schůze se konají v úterý přede dnem schůze župního výboru v Sokole Chicago.

ZUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta S. Rokůšek, 1932 S. 16th St.; jednatel Lud. Pavouček, 5848 S. 21st St., So. Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; I. místonáčelnice Anežka Fialová; taj. Anežka Fialová, 814 Dorcas St., Omaha, Neb. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor. S. Rokůšek, 1932 S. 16th St., předseda; St. Serpán, 711 Pine St., vzdělávatel.

ZUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Starosta Josef Pavuček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; náměstek Albert Buzický; pokladník Albert Smolík, 512 Montros Lane, St. Paul, Minn.; jednatel Fr. F. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn. Schůze konají se každý první pátek v měsíci v 8 hodin večer v síni ČSPS., St. Paul, Minn.

Náčelnictvo. Náčelník Robert Trojan, 1250 W. 7th St.; místonáčelník Frant. Vernier; náčelnice Emily Cikánek, 275 Duke St., St. Paul, Minn.

Vzdělávací sbor. Vzdělávatel Jos. F. Zajíček, R. 2, Hopkins, Minn.

ZUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Těx.: Starosta Will. A. Nesuda, 3522 Frank Ave.; místostarosta John G. Bubák, 309 N. Texas Blvd.; jednatel Mira Jurčík, 3709 Carl St.; pokladník Vác. Kraft, 207 Henry St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele!

Náčelnictvo: Náčelník Jerry J. Lažnovský, Ennis, Tex.; jednatel Ant. Konec, 3011 Grand Ave., Dallas, Tex.; náčelnice Marie Filipec, 3104 South Blvd., Dallas, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex.

ZUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Starosta Vojta Plášil, R. 2, Box 2684, Redwood Cal.; místostarosta Václav Štorek; jednatel Luděk Jirsák, 780—22nd Ave., San Francisco, Cal. Schůze se konají v místnosti Sokola, 739 Page St., každý druhý pondělek v měsíci o 8 hod. večerní.

Náčelnictvo. Náčelník Fr. Višek, 1435 Garfield Ave., Albany, Cal.; náčelnice Lilly Khouček, 538 Laidley St., San Francisco, Calif.

Vzdělávací sbor. Vzdělávatel a dopisovatel Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco, Cal.

ZUPA JIHOZÁPADNÍ, CALDWELL, KANSAS.

Župní výbor. Starosta John Trochta, Wilson, Kans.; místostarosta Josef Mišek, Freeport, Kans.; jednatel Jos. Cikánek, Wilson, Kans.; pokl. Jos. Voček, Wilson, Kans.

Náčelnictvo. Náčelník Jan Maruška, Nardin, Okla.; náčelnice Rose Buresh, Caldwell, Kans. **Vzdělávací sbor.** Vzdělávatel Václav Hubálek, Ogallah, Kans.